

พระคริสตธรรมคัมภีร์

ย:ชาษา

ภาค
๒

คู่มือครูวิจารณ์ศึกษา

พระคริสตธรรมศึกษา

พระธรรมอิสยาห์ ภาค 2

บทที่ 36 ถึง บทที่ 66

จัดพิมพ์และจำหน่ายโดย
กองคริสเตียนบรรณศาสตร์
28/2 ซอยประชาอุทิศ
ถนนปฎิพัทธ์ พระนคร,4

คำนำ

“ได้มากต้องเสียมาก คำไรมาก ต้องลงทุนมาก” นี่เป็นหลักทั่วไปในการประกอบธุรกิจ เมื่อได้ศึกษาพระธรรมอิสยาห์ ภาค 1 จบแล้ว เชื่อว่าท่านจะได้รับพระพรใหม่ ๆ จากพระเจ้าไม่น้อย แม้ท่านอาจต้องทุ่มเทความคิด ความเอาใจใส่มากกว่าพระธรรมเล่มอื่น ๆ เพื่อช่วยให้ท่านได้รับประโยชน์จากการศึกษา พระธรรมอิสยาห์ ภาค 2 มากยิ่งขึ้นเราอยากจะเสนอข้อแนะนำต่อไปนี้

สำหรับครูหรือผู้นำ

1. ให้ศึกษาข้อพระธรรมประจำบทเรียนตามที่ระบุไว้ในคู่มือครู หลาย ๆ เทียวย่ออ่านเฉพาะข้อพระธรรมประจำบทเรียน ในสายลลธารเท่านั้น
2. เมื่ออ่านคู่มือครู จงอ่านข้อพระธรรมจากคัมภีร์ เทียบเคียงทุกตอน
3. จงตั้งเป้าหมายการสอนของท่านให้ดี และพยายามนำนักศึกษาไปสู่เป้าหมายที่ถูกต้อง
4. หากเวลาไม่พอ ท่านไม่จำเป็นต้องสอนทุกอย่างตามที่ปรากฏในคู่มือครู ท่านอาจเลือกสักตอนหนึ่ง และนำนักศึกษาให้เอาใจใส่ต่อตอนนั้น จนเขาเข้าใจแจ่มแจ้งและลึกซึ้ง ซึ่งดีกว่า ศึกษาหลาย ๆ ตอน แต่นักศึกษาไม่เข้าใจแม้แต่ตอนเดียว
5. จงพยายามหาตัวอย่างเปรียบเทียบจากชีวิตจริง หรือชีวิตประจำวันประกอบคำอธิบาย

สำหรับนักศึกษา

1. ให้นักศึกษาอ่านข้อพระธรรมที่ให้ไว้ท้ายบทสายลลธารหลาย ๆ เทียว ล่วงหน้า
2. ให้นำพระคัมภีร์เดิมมาโบสถ์ทุกครั้ง
3. อย่าลืงเลใจในการถาม หรือ อภิปรายข้อพระธรรมที่ไม่เข้าใจหรือสงสัย
4. พยายามไตร่ตรองดูเสมอว่า บทเรียนที่เรียนนั้น สามารถนำไปใช้เป็นประโยชน์ในชีวิตประจำวันได้อย่างไรบ้าง

สำหรับครูหรือผู้นำ และนักศึกษา จงอธิษฐานทูลขอต่อการทรงนำและการทรงสอนของพระวิญญาณบริสุทธิ์ในการศึกษาทุกครั้ง

กองคริสเตียนบรรณศาสตร์

สารบัญ

บทเรียนที่ 1 ความเชื่อที่มั่นคง	5
บทเรียนที่ 2 บ่วงร้ายของผู้ชอบธรรม	9
บทเรียนที่ 3 กำลังของคริสเตียน.....	12
บทเรียนที่ 4 ชีวิตที่มีเป้าหมาย	15
บทเรียนที่ 5 ผู้ประกาศความเจริญ.....	18
บทเรียนที่ 6 ความท้อใจ	22
บทเรียนที่ 7 คนเจ้าทุกข์.....	26
บทเรียนที่ 8 พระสัญญาของพระเจ้า.....	29
บทเรียนที่ 9 การนมัสการที่พระเจ้าทรงพอพระทัย	33
บทเรียนที่ 10 อนาคตอันรุ่งโรจน์	37
บทเรียนที่ 11 แบบอย่างการอธิษฐาน	40
บทเรียนที่ 12 วาระที่สุดของมนุษย์.....	43
บทเรียนที่ 13 มองไปเบื้องหลัง (บทบทวน)	47

บทเรียนที่ 1 ความเชื่อที่มั่นคง

ข้อพระธรรมประจำบทเรียน อีสยาห์ บทที่ 36,37

ในยามที่เราสุขสบายทุกอย่างราบรื่นเหตุการณ์รอบด้านอยู่ในสภาพปกติ เรามักมีความเชื่อและไว้วางใจในพระเจ้าได้ดี ขณะที่เราแข็งแรงสมบูรณ์ รู้สึกว่าไม่เป็นการลำบากเลย ที่จะเชื่อฟังพระเจ้าเกี่ยวกับสุขภาพของเรา ขณะที่เรามุ่งงานทำ มีรายได้ประจำ เราสามารถเชื่อฟังพระเจ้าในเรื่อง อาหารและทรัพย์สิน ขณะที่ไม่มีศัตรู หรือภัยอันตราย เรามักมีความเชื่อว่า พระเจ้าจะทรงคุ้มครองปกป้องรักษาเราได้เสมอ

แต่ในยามที่เราตกอยู่ในสิ่งแวดล้อมที่ไม่ดี เผชิญอุปสรรคและปัญหาในชีวิต เช่น เจ็บไข้ได้ป่วย การเงินขาดแคลนและมีศัตรูหรืออันตราย รออยู่เบื้องหน้าเราจะรู้สึกว่าเป็นการไม่่ง่ายนัก ที่จะเชื่อฟังพระเจ้าในสภาพเช่นนั้น แต่ผู้ที่มีความเชื่อมั่นคงในพระเจ้า จะสามารถไว้วางใจพระเจ้าได้ในเหตุการณ์ทุกอย่าง และพบการทรงช่วยเหลือของพระเจ้าเสมอ หวังว่าบทเรียนในวันนี้ จะช่วยให้เรามีความเชื่อมั่นคงในพระเจ้ายิ่งขึ้น

ก. ปัญหาของกษัตริย์ อีศคิยา (36: 1-20)

อีศคิยาเป็นกษัตริย์ที่ดีมาก องค์หนึ่งของชาวยูดา ท่านเป็นผู้ที่เคารพยำเกรงพระเจ้า พระธรรมพงศาวดารกษัตริย์กล่าวว่า “ด้วยว่าท่านได้เข้าสนิทกับพระเยโฮวา และติดตามพระองค์ไปไม่ได้หลงผิด แต่ได้รักษาพระบัญญัติทั้งหลาย ของพระเยโฮวา ซึ่งพระองค์ได้มีรับสั่งแก่โมเซ” (1 พงศาวดารกษัตริย์ 18:6)

เราอาจจะคิดว่า คนที่ตั้งอยู่ในความดี เกรงกลัวพระเจ้า ดำเนินชีวิตอยู่ในทางชอบธรรม ย่อมได้รับพระพรจากพระเจามีชีวิตที่เต็มไปด้วยความสุข สดชื่นเสมอแต่ความจริงมิได้เป็นเช่นนั้น จากเรื่องราวต่าง ๆ ในพระคริสตธรรมคัมภีร์ เราจะเห็นว่า ในบางครั้งบางคราว ผู้ชอบธรรมก็พบความทุกข์ยากลำบากเช่นกัน เช่น โยเซฟ โยบ ศาสดาพยากรณ์ เป็นต้น ความทุกข์ยากลำบากต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นแก่ผู้ชอบธรรม นอกจากเป็นการพิสูจน์ความเชื่อของเขาแล้ว ยังเป็นทางหนึ่ง ที่ช่วยให้เขามีความเชื่อที่มั่นคงแข็งแรงยิ่งขึ้น

กษัตริย์อีศคิยาพบปัญหา ที่หนักใจที่สุด คือ

1. เผชิญศัตรูที่น่าเกรงขาม (1-3) ขณะนั้นกษัตริย์ประเทศอัสซูเรีย ชื่อ ซันเฮริบกำลังเรืองอำนาจ ได้ยึดตามทัพมาโจมตีชนชาติอิสราเอล ตามประวัติศาสตร์ของชาวอัสซูเรีย บันทึกว่า กษัตริย์ซันเฮริบได้

ตีเมืองรอบนอกของชาวยูดา แยกไปแล้ว 46 เมือง ได้กวาดต้อนชาวยูดาประมาณ 200,000 คนไปเป็นเชลยแล้วยกทัพมุ่งตรงมา ล้อมกรุงเยรูซาเล็มไว้ทั้งสี่ด้าน หมายถึงตีด่านสุดท้ายของชนชาติอิสราเอลให้แตกพ่าย เหมือนกับเมืองอื่น ๆ เมื่อเปรียบเทียบแสนยานุภาพความชำนาญในการรบ และกำลังใจที่มีอยู่แล้ว กษัตริย์อัสซีเรียอยู่ในฝ่ายเสียเปรียบทุกประการ

2. ถูกขู่เข็ญ (3-7) กษัตริย์ประเทศอะซุเรียส่งแม่ทัพรับซาเค กับกองทัพไปยังกรุงเยรูซาเล็ม บอกให้กษัตริย์อัสซีเรียยอมจำนนแต่โดยดี โดยให้เหตุผลเป็นขิงขู่ขวัญว่า อย่าไปหวังพึ่งชนชาติอียิปต์เลย เพราะอียิปต์เป็นคูด “ไม้รวกที่เคาะแล้ว” ซึ่งจะหักและถูกทำลายเสียในไม่ช้านี้ ผู้ที่พึ่งอียิปต์ก็จะถูกทำลายไปด้วย แม่ทัพของอะซุเรียยังบอกให้ชนชาติอิสราเอลเลิกพึ่งพาอาศัยพระเจ้า โดยให้เหตุผลว่า กษัตริย์อัสซีเรียได้กวาดเอาที่สูงศักดิ์สิทธิ์ และแท่นบูชาไปเสียแล้วพระเยโฮวาห์คงไม่พอพระทัยกษัตริย์ของอัสซีเรีย และไม่ช่วยเหลือชนชาติอิสราเอล

แท้จริงเป็นความเข้าใจผิดของแม่ทัพอะซุเรีย ที่สูงและแท่นบูชาที่เขาเอ่ยถึงนั้น เป็นแท่นบูชารูปเคารพ และการบวงสรวงเช่นไหว้ของคนนอกศาสนา กษัตริย์อัสซีเรียได้กระทำในสิ่งที่ถูกต้องแล้ว แต่อัสซีเรีย จึงหาทางโจมตีและทำลายขวัญถ้าผู้ชอบธรรมของพระเจ้ารู้แน่ว่า สิ่งที่เขากระทำนั้นถูกต้องแล้ว ศัตรูก็ไม่อาจขู่ขวัญได้สำเร็จ

3. ถูกสบประมาท (39) แม่ทัพอะซุเรีย ทำให้กษัตริย์อัสซีเรียจัดหาคมนามจีมา ซึ่งพวกเขาจะจัดให้สองพันตัวให้ครบ เป็นการเยาะเย้ย ฝีมือของกองทัพอิสราเอล เพราะม้าศึกของอะซุเรียมีฝีเท้าไว ผู้ชำนาญเท่านั้นจึงจะขี่ได้ ที่แม่ทัพอะซุเรียทำให้กษัตริย์อัสซีเรีย จัดคนให้ครบเป็นการดูถูกว่า ผู้ชำนาญศึกในอิสราเอลมีไม่กี่คน ไม่มีทางที่จะสู้กับพวกเขาได้เลย เขายังกล่าวว่า หากกษัตริย์อัสซีเรียไม่สามารถหาคนจีมาได้ครบ “จะมาต่อต้านแม้แต่เพียง นายทหารคนเดียวซึ่งอยู่ในจำนวนนายทหารชั้นต่ำ แห่งนายของเราได้อย่างไร”

4. แอบอ้างพระนามพระเจ้า (10) ในลักษณะของพญามารซาตาน ที่มาในรูปของทูตแห่งความสว่าง ฉะนั้น คริสเตียนทุกคนพึงระวังให้ดี ไม่ใช่ทุกคนที่อ้างนามของพระเจ้า มาจากพระเจ้าเสมอไป

5. ทำลายความมั่นใจ ของทหารและประชาชน (11-20) แทนที่ แม่ทัพของอะซุเรียจะพูดภาษาทางการทูต เขาพูดภาษาอิบรู ด้วยเสียงอันดัง เพื่อให้ชาวอิสราเอลทุกคนได้ยินคำ ขู่ขวัญของเขา นอกจากนั้น เขายังปลุกปั่นให้ชาวอิสราเอลอย่างเชื่อฟังคำพูดของกษัตริย์อัสซีเรีย พร้อมทั้งหลอกลวงพวกเขาว่า หากชาวอิสราเอลยอมอ่อนน้อม ต่อกษัตริย์ชาวอะซุเรียแล้วพวกเขาจะมีความสุขสบาย มีอิสระเสรีในทางประกอบอาชีพ จะมีสวนองุ่น สวนมะเดื่อเทศเป็นของตนเอง จะมีน้ำใช้น้ำดื่มอย่างบริบูรณ์

วิธีการของชาวอะซูเรียใช้ในสมัยก่อน ไม่ผิดอะไรกับพญามารซาตานใช้ในปัจจุบัน ในการทดลองประชาชน และคริสเตียนทั่วไป ให้เลิกเชื่อฟังพระเจ้าสงฆ์พระเจ้า และคล้อยตามคำหลอกลวงของมาร

ข. ทางออกของกษัตริย์อิสคิยา (36:21-37:38)

ถ้าเป็นคนอื่น คงโกรธเคืองคำสบประมาท คำขู่ขวญ และการหลอกลวงของพวกเขาศัตรูมาก และอาจกล่าวได้ด้วยคำพูดที่รุนแรงเช่นเดียวกัน หรือในทางตรงข้ามเขาอาจเสียขวัญและเห็นด้วยกับศัตรูยอมสวามิภักดิ์ต่อศัตรูโดยดี แต่กษัตริย์อิสคิยาไม่ได้กระทำเช่นนั้น ท่านได้กระทำสิ่งซึ่งแสดงให้เราเห็นถึงความเชื่ออันมั่นคงของท่านที่มีต่อพระเจ้า

1. สงบเงียบ (36:21) กษัตริย์อิสคิยาสั่งให้ทหารและประชาชนสงบเสียงอย่าได้ตอบประการใด เพราะจะเป็นช่องทางให้ศัตรูโจมตี และทำลายขวัญมากขึ้น เมื่อเราเผชิญกับการจู่โจมของมาร หรือเผชิญกับสถานการณ์ที่ไม่ดี ข้อแนะนำที่ดีที่สุดสำหรับเราก็คือให้ “นิ่งเงียบ” เพราะประการแรก เรามักจะไม่สามารถเอาชนะพญามารได้ด้วยคำพูด แต่อย่างเดียว พญามารรู้จักวิธีพูด จนทำให้คริสเตียนหลายคน ที่ได้เถียงกับมันต้องไขว้เขวประการที่สอง การนิ่งเงียบจะช่วยให้เราควบคุมสติอารมณ์ได้ดียิ่งขึ้น ไม่กระทำการใดในทางที่ไม่เหมาะสม

2. เข้าเฝ้าพระเจ้าด้วยใจจริง และด้วยใจถ่อม (37:1,2) ความเชื่อของกษัตริย์อิสคิยาไม่สั่นคลอนแคลน ท่านเข้าเฝ้าพระเจ้าด้วยใจจริงใจ โดยถึกลจงพระองค์ออกสวมผ้าเนื้อหยาบ เสด็จเข้าไปในพระวิหารแห่งพระเยโฮวา

เมื่อเราเผชิญปัญหาต่าง ๆ ในชีวิต เราทำอย่างไร เราว่าวุ่นใจ บ่น กระวนกระวาย วังแต่นหาความช่วยเหลือจากสิ่งต่าง ๆ หรือเราเข้าเฝ้าพระเจ้าด้วยความเชื่อเหมือนกษัตริย์อิสคิยา

3. มอบภาระทุกอย่างให้แก่พระเจ้า (37:14) กษัตริย์อิสคิยานำสาส์นจากทูตของอะซูเรียเข้าเฝ้าพระเจ้า “และคลี่หนังสือนั้นออกต่อพระพักตร์พระเยโฮวา” เป็นการแสดงว่า ท่านได้มอบเรื่องนี้ทั้งหมดไว้เป็นภาระของพระเจ้า ท่านไม่ต้องแบกภาระหนักใจนั้นต่อไปอีก หลายคนไม่เข้าเฝ้าพระเจ้าด้วยภาระหนักอึ้ง เมื่อออกจากพระพักตร์พระองค์แล้ว เขาแบกภาระนั้นกลับไปอีก ให้เราทำตามกษัตริย์อิสคิยาถวายทุกอย่างต่อพระเจ้า และละทิ้งภาระนั้นไว้กับพระองค์

4. อธิษฐาน (37:15-20) ตัวอย่างที่ดีที่สุดในการอธิษฐาน ของอิสคิยา คือ ขอให้พระเจ้าทรงช่วยชีวิตชนชาติอิสราเอลเพื่อพระนามของพระเจ้าจะได้รับการถวายเกียรติยศ หรืออีกนัยหนึ่ง ท่านเห็นแก่พระเกียรติของพระเจ้ายิ่งกว่าชนชาติอิสราเอล

พระเจ้าทรงตอบคำอธิษฐานของฮีสคียา ทรงส่งทูตของพระองค์ออกไปประหารทหารอะชูเรีย
ตาย หนึ่งแสนแปดหมื่นห้าพันคน กองทัพของชาวอะชูเรีย ต้องแตกพ่ายหนีกลับไป ต่อมากษัตริย์ซันเฮ
ริบก็ถูกประหารชีวิตด้วย (อ่าน 37:21-38)

นี่แหละคือ ผลตอบแทนของคนที่มีความเชื่อมั่นคนพระเจ้า

บทเรียนที่ 2 บ่วงแร้วของผู้ชอบธรรม

ข้อพระธรรมประจำบทเรียน อิสยาห์ บทที่ 38,39

ถ้าท่านป่วยเป็นโรคร้ายแรงชนิดหนึ่งนายแพทย์บอกว่า ไม่มีทางรักษาให้หายได้และจะต้องตายในไม่ช้านี้ แต่บังเอิญท่านอธิษฐานอ้อนวอนทูตต่อพระเจ้า จนพระเจ้าทรงรักษาท่านให้หาย และยังคงอายุอีก 15 ปี ท่านจะใช้เวลา 15 ปี ที่พระเจ้าประทานให้แก่ท่านอย่างไร เรื่องนี้เกิดขึ้นจริง แก่กษัตริย์องค์หนึ่งของชนชาติยูดา ชื่อ อิศคิยา เราจะศึกษาว่า กษัตริย์อิสคิยาใช้ชีวิตที่พระเจ้าทรงเพิ่มเติมให้ท่านอย่างไร

ก. การป่วยและการหายโรค (38:1-20)

เรื่องราวที่เกิดขึ้นในบทนี้ เราเชื่อว่าเกิดขึ้นก่อน กษัตริย์ซันเฮริบแห่งชนชาติอะซุเรีย จะส่งคณะทูตมาเจรจาศึกไม่กัวันเพราะข้อ 6 ในบทที่ 38 หลังจากพระเจ้าได้ทรงตอบคำอธิษฐานของกษัตริย์อิสคิยา ว่าท่านจะไม่ตาย ยังตรัสว่า “เราจะช่วยเจ้าและกรุงนี้ให้พ้นจากเงื้อมมือของกษัตริย์อะซุเรีย” แสดงว่าขณะที่กษัตริย์อิสคิยาป่วย ชาวอะซุเรียยังไม่ได้ยกทัพมาล้อมกรุงเยรูซาเล็ม

1. คำเตือน ของศาสตาดพยากรณ์ (38:1) เวลานั้น กษัตริย์อิสคิยาป่วยเป็นโรคร้ายชนิดหนึ่ง ข้อ 21 บอกว่า ไม่มีเชื้อว่า กษัตริย์อิสคิยาทรงรับสั่งให้แพทย์หลวงมาเยียวยารักษาอย่างดีที่สุด และทรงคิดว่า ด้วยความสามารถของนายแพทย์เหล่านี้ ประกอบกับพระองค์มีทรัพย์สินเงินทองมากพอที่จะทุ่มเทสำหรับการรักษาฝัร่ายของพระองค์ก็คงหายไปไม่ช้า

แต่ขณะที่กษัตริย์ฝักความหวัง ทั้งหมดไว้กับทรัพย์สินเงินทอง และความสามารถของนายแพทย์ อิสยาห์ ศาสตาดพยากรณ์ก็นำข่าวจาก พระเจ้ามาบอกให้กษัตริย์ทราบว่ “พระยะโฮวาได้ตรัสดังนี้จัดแจง การบ้านการเมือง ของท่านเสียให้เป็นระเบียบเรียบร้อย เพราะว่าท่านจะต้องตายและไม่มีชีวิตอยู่ต่อไป”

มนุษย์อาจเห็น ความประเสริฐเลิศของทรัพย์สินเงินทอง วิทยาการอันทันสมัยวิวัฒนาการยุคใหม่ทางการแพทย์ แต่เมื่อพระเจ้าไม่ทรงโปรดปราน และความตายมาถึง ไม่มีสิ่งใดในโลก แม้สักสิ่งเดียวสามารถช่วยเขาได้

2. คำอธิษฐานของกษัตริย์ (2,3) กษัตริย์อิสคิยาารู้สึกเศร้าพระทัยมาก ที่ได้ยินข่าวเช่นนั้น ท่านทราบว่ เมื่อข่าวนี้มาจากพระเจ้า จะต้องเป็นความจริงเสมอ กษัตริย์จึง “ฝันพระพักตร์เข้าหากำแพง” และอธิษฐานต่อพระเจ้าด้วยทรงกรแสงคร่ำครวญ

บางคนคิดว่า กษัตริย์อัสซีเรียทรงซี้ฉลาดตาขาว เมื่อทรงทราบว่าจะต้องตายจึงกรรแสงคร่ำครวญ แต่การที่กษัตริย์กรรแสงนั้น พระองค์อาจจะทรงมีเหตุผลมากกว่านั้น ในสมัยนั้นคนทั่วไปมีอายุยืนยาวอย่างน้อยประมาณ 50 ปี การที่คนหนึ่งคนใดอายุสั้น ชาวยูดาถือว่า เป็นเพราะพระเจ้าทรงไม่พอพระทัยเขา ขณะนั้น กษัตริย์อัสซีเรียมีพระชนม์อายุเพียง 39 พรรษา เท่านั้น จึงยังไม่สมควรที่จะสิ้นพระชนม์ นอกจากนั้น พระองค์ยังไม่มีราชโอรส สืบราชสมบัติเลย หากพระองค์สิ้นพระชนม์ราชวงศ์ของพระองค์ก็ถึงวาระสิ้นสุด และอาจเกิดความวุ่นวายในแผ่นดินก็ได้ ด้วยเหตุนี้ กษัตริย์อัสซีเรียจึงเสร์้าพระทัยและทรงรู้สึกลัวว่า ยังไม่พร้อมที่จะตาย

เมื่อ แพทย์และเงินทอง หหมด ความสามารถไร้ความหมาย กษัตริย์อัสซีเรียก็หันมาพึ่งพระเจ้า พระองค์ทรงอธิษฐานด้วยการคร่ำครวญ บุตรของพระเจ้าทุกคนมีที่พึ่งที่มั่นคงถาวร คือองค์พระเยซูคริสต์ แต่ให้เราหันมาหาพระองค์ทันที และทูลขอความเมตตาของพระองค์ อย่าให้รอนจนถึงวาระสุดท้ายของชีวิต แล้วจึงเข้าเฝ้าพระเจ้าพระองค์ พร้อมเสมอที่จะแก้ปัญหา ยุ่งยากต่าง ๆ ไม่ว่าจะเป็ปัญหาใหญ่หรือปัญหาเล็ก ๆ

3. พระสัญญาแห่งการทรงรักษา (4-7,21) พระเจ้าทรงฟังคำอธิษฐานของกษัตริย์อัสซีเรีย พระองค์ตรัสว่า “เราได้เห็นน้ำตาของเจ้าแล้ว เราจะต่อชนมายให้เจ้ายืนยาวไปอีกสิบห้าปี” พระเจ้าทรงฟังคำอธิษฐานที่ร่อนรนจากใจจริงของผู้ชอบธรรมยากอบ 5:16 กล่าวว่่า “คำอธิษฐานด้วยใจร่อนรนแห่งผู้ชอบธรรม ก็มีอำนาจมากซึ่งจะนำให้เกิดผล” ความจริง ศาสดาพยากรณ์อิสยาห์ อาจวางมือบนฝีของกษัตริย์อัสซีเรีย หรือพูดเพียงคำเดียวเท่านั้น โรคร้ายของกษัตริย์ก็หายได้ทันที แต่ในกรณีนี้ อิสยาห์สั่งให้ทำงานมมะเดื่อเทศปิดไว้บนฝีของกษัตริย์ ฝินั้นก็หาย แสดงว่า พระเจ้าทรงไม่ต่อต้านในการใช้เวชภัณฑ์ในการรักษาโรค และพระองค์ทรงใช้สิ่งต่าง ๆ เป็นยารักษาโรครักษาไข้เจ็บของมนุษย์ได้ โดยเฉพาะกับผู้ที่ไม่รู้จักพระองค์ไม่เชื่อพระองค์ นับว่าเป็นพระมหากษัตริย์คุณอย่างสูงสุด ที่ทรงโปรดให้มียาต่าง ๆ รักษาโรคร้ายเหล่านี้ สำหรับคริสเตียนทุกคน แม้จะใช้ยารักษาโรค ก็พึงระลึกเสมอว่า เขาต้องเชื่อพึ่งพระเจ้าในการรักษาโรคให้หาย ยาเป็นเพียงเครื่องมือแต่ผู้รักษานั้น คือพระเจ้า

ข. การสรรเสริญและการขอบพระคุณ (9-20)

เมื่อกษัตริย์อัสซีเรีย หายโรคแล้วพระองค์ได้ทรงประพันธ์บทกลอนขึ้น เพื่อเป็นคำพยานสรรเสริญพระเจ้า ขอบคุณพระองค์ที่ได้ทรงรักษาโรคให้หาย กษัตริย์ยอมรับว่า ชีวิตของพระองค์ อยู่ในพระหัตถ์ของพระเจ้า ซึ่งพระองค์ไม่มีอะไรที่จะรอดได้เลย อาจจะเป็นไปได้ว่า การป่วยของกษัตริย์อัสซีเรียครั้งนี้ เป็นการเมี่ยมติของพระเจ้า เนื่องจากความอวดตัวของกษัตริย์ กษัตริย์อัสซีเรีย อาจจะทำอวดถึงความชอบธรรมของพระองค์ ที่สามารถกำจัดรูปเคารพและศาสนาเทียมเท็จออกจากแผ่นดินยูดาและทรงอวดถึงความมั่นคงในแผ่นดิน แต่ไม่ได้ถวายพระเกียรติแก่พระเจ้าเลย การป่วยและการทรงรักษา

ของพระเจ้าครั้งนี้ ทำให้กษัตริย์ต้องถ่อมพระทัยลง พระองค์ตรัสในคำพยากรณ์ว่า “ข้าพเจ้าก็ต้องดำเนินไป ด้วยความสงบเงียบตลอดชีวิตของข้าพเจ้า” กษัตริย์ฮัสติยาได้สัญญาแก่พระเจ้าว่า ตั้งแต่นี้เป็นต้นไป จะใช้ชีวิตตลอด 15 ปีที่พระเจ้าทรงเพิ่มให้ด้วยความถ่อมตน

ค. บ่วงแร้วของกษัตริย์ฮัสติยา (39:1-8)

หลังจากกษัตริย์ฮัสติยาหายโรคแล้วเราเชื่อว่า กษัตริย์คงตั้งพระทัยจะใช้ชีวิตที่ถ่อมตน ตามที่ได้ทรงสัญญาไว้กับพระเจ้าแต่ต่อมาไม่นาน ข่าวการอัศจรรย์แห่งการหายโรคและหมายสำคัญที่พระเจ้าทรงทำให้นาฬิกาแดดของกษัตริย์ หมุนถอยหลัง กลับไปสิบชั้น ได้เลื่องลือไปต่างประเทศ จนถึงกรุงบาบิโลน กษัตริย์แห่งกรุงบาบิโลนจึงส่งคณะทูต และของบรรณาการมากถวายเพื่อแสดงความยินดี และสืบหาความจริงประการหนึ่ง อีกประการหนึ่งคงมาด้วยเรื่องสำคัญบางประการทางการเมือง

เมื่อกษัตริย์ฮัสติยาเห็นว่า กษัตริย์แห่งประเทศที่เรื่องอำนาจ ส่งทูตมาเจริญราชไมตรีกับพระองค์เช่นนั้น ก็ลืมหูลืมตาทุกอย่างที่ทำให้ไว้กับพระเจ้า ปล่อยให้ความอวดตัวเข้ามาครอบงำตามเดิม จึงพาคณะทูตไปดูของมีค่าทุกอย่างในพระราชวัง เพื่ออวดความมั่งมีของพระองค์ เมื่อคณะทูตจากไปแล้ว อิสยาห์ก็นำถ้อยคำของพระเจ้า มาทูลให้กษัตริย์ฮัสติยาว่า “ภายหน้า สรรพสิ่งซึ่งอยู่ในราชวงศ์ของพระองค์ ซึ่งบรรพบุรุษของพระองค์ได้สะสมไว้ จนถึงทุกวันนี้ นั้น จะถูกกวาดไปยังกรุงบาบิโลน จะไม่มีอะไรเหลืออยู่เลย” (ข้อ 6)

เป็นเรื่องที่น่าเศร้าใจเหลือเกิน เวลา 15 ปี ที่พระเจ้าทรงโปรดต่อเติมให้กษัตริย์ฮัสติยา กษัตริย์ฮัสติยาได้ใช้เป็นที่ถวายพระเกียรติแก่พระเจ้า พระองค์ทรงลืมหูลืมตาที่ไว้แก่พระเจ้า ขณะที่เพิ่งหายโรคใหม่ ๆ ชีวิตทางด้านจิตวิญญาณของพระองค์ แทนที่จะเจริญขึ้น กลับลดลงกว่าเดิม

ความพ่ายแพ้ ในชีวิตนั้นปลายของกษัตริย์ฮัสติยานั้น ความจริงมิได้เนื่องจากพระองค์ทรงประพาศิตคนชั่วช้า ละทิ้งพระเจ้า แต่เป็นเพราะความอ่อนแอเพียงอย่างเดียว คือ นิสัยชอบอวดตัว ซึ่งเปรียบประดุจบ่วงแร้วที่คอยดักจับพระองค์ เมื่อพระองค์ปลั่งเปลว มีคริสเตียนจำนวนมากมาอยู่ที่พ่ายแพ้ ก็เพราะความอ่อนแอบางประการที่เขาไม่รู้ดี การที่จะรักษาตนไม่ให้ตกอยู่ในบ่วงแร้วเหล่านั้นได้ ก็คือ ให้ใกล้ชิดกับพระเจ้าเสมอ เพื่อเราจะเจริญเติบโตฝ่ายคริสเตียนให้ถูกต้องตามพระทัยของพระเจ้าตลอดชีวิตของเรา

บทเรียนที่ 3 กำลังของคริสเตียน

ข้อพระธรรมประจำบทเรียน อิสยาห์ บทที่ 40,41

เมื่อเราเห็นคนเหนื่อยอ่อนเปลี้ย เรามักพักผ่อน โดยการนอนหลับ หากความบันเทิงโดยการฟังเพลง พุดคุยสนทนาอ่านหนังสือ ฯลฯ บางคนเหนื่อยอ่อนงานเกินควร เนื่องจากสุขภาพไม่ค่อยดี นายแพทย์อาจแนะนำให้ออกกำลังกาย รับประทานวิตามินบางชนิด เพื่อสุขภาพของเขา การที่คริสเตียนระมัดระวัง ในการรักษาสุขภาพทางร่างกาย ให้แข็งแรงอยู่เสมอ นั่น เป็นสิ่งที่ดียิ่ง เพราะร่างกายของเราเป็นพระวิหารของพระเจ้า แต่คริสเตียนทุกคน ก็ควรรู้จักวิธีรักษาสุขภาพทางฝ่ายวิญญาณจิต เพื่อให้ชีวิตฝ่ายวิญญาณจิตของเรานี้ กระปรี่ประเปร่าแข็งแรง มีกำลังวังชาเสมอมีเคล็ดลับบางประการ ที่จะช่วยให้ ท่านมีกำลังวิญญาณจิตเพิ่มขึ้นในยามที่ต้องการ ซึ่งเราจะได้ศึกษาดังต่อไปนี้

ก. พระลักษณะของพระเจ้า (40: 1-41:20)

โดยทั่วไปเมื่อเราเหนื่อยอ่อนเปลี้ยทางร่างกายหรือจิตใจ เราอาจหาทางแก้ไขได้โดยวิธีต่าง ๆ แต่หลายครั้งความเหนื่อยเหล่านี้มิได้เกิดจากการใช้กำลัง หรือกำลังสมองมากเกินไปอย่างเดียว แต่เกิดจากความผิดหวัง การดิ้นรนต่อสู้ทางจิตใจ เป็นการห่วงกังวลต่อการรับผิดชอบด้วย ดังเช่นชนชาติอิสราเอลที่กล่าวไว้ในอิสยาห์ บทที่ 40 และ 41 ขณะนั้น ท่านอิสยาห์ได้พยากรณ์ถึงชนชาติอิสราเอล ขณะที่เป็นเชลยศึกในประเทศบาบิโลน ท่านเห็นถึงความผิดหวังความชอกช้ำทั้งทางร่างกายและจิตใจ ของชนชาติอิสราเอล ซึ่งไม่มีมนุษย์คนใดในโลกอาจช่วยได้ แต่ชนชาติอิสราเอลไม่ถึงกับหมดหวังสิ้นเชิงทีเดียว อิสยาห์เตือนให้เขาระลึกถึง พระเจ้าของพวกเขาเพราะพระองค์ทรงเป็นบ่อเกิดแห่ง กำลังความหวังทั้งปวง การเตือนให้นึกถึงพระลักษณะของพระเจ้า จะเพิ่มเติมกำลังให้แก่ชาวอิสราเอล และแก่คริสเตียนทุกคนด้วย พระเจ้าทรงมีลักษณะดังต่อไปนี้

1. พระองค์เป็นพระเจ้าผู้เลี้ยงที่อุปถัมภ์ด้วยความเมตตาเป็นนิത്യ (40:1-10) แม้พระเจ้าจะทรงเป็นผู้ที่เคร่งครัด ในกฎบัญญัติ ทรงเป็นผู้เที่ยงธรรม ซึ่งเป็นเหตุให้พระองค์ อลุ่มอล่วยต่อความผิดบาปไม่ได้ ในอิสยาห์บทที่ 1-35 พระเจ้าทรงใช้ศาสดาพยากรณ์อิสยาห์เตือนชนชาติอิสราเอลให้ทราบถึงภัยพิบัติที่กำลังมาถึงพวกเขาโดยพวกเขาจะถูกชนชาติบาบิโลน กวาดต้อนไปเป็นเชลย เพราะชนชาติอิสราเอลไม่ยอมเชื่อฟังพระเจ้า จงกระทั่งคำพยากรณ์นั้นเกิดขึ้นจริงทุกประการ ตั้งแต่อิสยาห์ บทที่ 40 เป็นต้นไป ท่านอิสยาห์ได้กล่าวหนุนใจ พวกที่เหตุการณ์ที่เกิดขึ้น หลังจากอิสยาห์สิ้นชีพแล้วประมาณ 100 ปี

อิสยาห์ได้ชี้ให้ชาวอิสราเอล เหล่านั้น เห็นถึงพระเมตตาอันไม่เปลี่ยนแปลงของพระเจ้า แม้พระเจ้าจะทรงลงโทษเขาตามความเที่ยงธรรมของพระองค์ แต่พระองค์ทรงไม่ทอดทิ้งพวกเขา เมื่อการลงโทษนั้นเสร็จสิ้นลง พระเจ้าจะทรงแสดงความกรุณาต่อพวกเขาอีก และทรงยกโทษความผิดบาปทั้งหมดของพวกเขา

อิสยาห์บอกให้พวกเขาเตรียมจิตใจไว้ให้พร้อม “ปรับทางหลวงในป่าทรายให้เรียบราบลงสำหรับพระเยโฮวาพระเจ้าของเรา” พระเจ้าทรงต้องการให้พวกเขาละทิ้งความชั่ว ชำระจิตใจให้สะอาด เพื่อต้อนรับพระเจ้าผู้ช่วยพวกเขา ซึ่งจะเสด็จมาช่วยพวกเขา

ชาวอิสราเอลอาจคิดว่า พระเจ้าอาจจะเมตตาพวกเขาดังที่พระองค์ตรัสไว้ ความทุกข์ทรมานทั้งทางร่างกาย และจิตใจที่พวกเขาได้รับ ทำให้พวกเขาเชื่อได้ยากว่า พระเจ้าจะทรงเมตตาพวกเขาดังเคยอีก แต่พระเจ้าตรัสว่า แม้ทุกอย่างในโลกเหี่ยวแห้งร่วงโรยไป “แต่พระคำรัสของเราจะยังยืนอยู่เป็นนิรันดร์” พระองค์จะทรงอุ้มชูและทะนุถนอมบุตรของพระองค์ เหมือนดังผู้เลี้ยงแกะ ที่รักใคร่หวงแหนแกะของเขา

2. พระองค์ทรงเป็นพระเจ้า ที่มีฤทธิ์อำนาจเหนือทุกอย่าง (40:12-26) พระองค์ทรงเป็นผู้มีอำนาจสูงสุดในจักรวาลเมื่อเปรียบเทียบกับความกว้างใหญ่ไพศาลของน้ำในทะเล มหาสมุทรกับพระเจ้าแล้ว น้ำทั้งหมดเหล่านั้น เป็นเพียงส่วนเล็กน้อยในอึ้งพระหัตถ์ขอพระเจ้าเท่านั้น พระองค์ทรงเป็นผู้รอบรู้ทุกอย่าง ทรงทราบถึงความรู้สึกนึกคิด ปัญหา และข้อยุ่งยากในชีวิตของเรา พระองค์ทรงใหญ่ยิ่งเหนือประเทศทุกประเทศ ทรงใหญ่ยิ่งเหนือรูปเคารพทั้งปวง เพราะมนุษย์เป็นคนสร้างรูปเคารพแต่พระเจ้าทรงเป็นผู้สร้างมนุษย์ และไม่มีผู้ใดสร้างพระเจ้า พระองค์ทรงมีฤทธิ์อำนาจเหนือ เจ้าขุนมูลนายทั้งปวง ทรงเป็นผู้ที่ “นำให้เจ้านายเป็นเหมือนเลขศูนย์และทรงนำให้เหล่าตุลาการของโลก เป็นศูนย์ภาพ”

พระเจ้าตรัสสองครั้ง ในตอนนี้ว่า “เจ้าจะเปรียบพระเจ้าเหมือนกับอะไรหรือเจ้าจะเอาอะไรมาเปรียบเทียบกับ เหมือนกับพระองค์” (ข้อ 18, 25) ถ้าพระเจ้าของเราทรงใหญ่ยิ่งเพียงนี้ เราจะยังท้อถอยหมดหวัง อ่อนเปลี้ยได้อย่างไร

3. พระองค์ทรงพระชนม์ อยู่เป็นนิรันดร์ (27-28) พระเจ้าที่เรานับถือได้เป็นพระที่พูดไม่ได้ มองไม่เห็น แต่พระองค์ทรงพระชนม์อยู่ พลังภาพและสติปัญญาของพระองค์ ไม่มีขอบเขตจำกัด

4. ทรงอยู่เบื้องหลังอำนาจทุกอย่างในโลก (41:1-7) อิสยาห์ได้พยากรณ์ถึงเหตุการณ์ที่จะเกิดขึ้นในประมาณ 200 ปี ข้างหน้าว่า พระเจ้าจะทรงแต่งตั้งให้กษัตริย์องค์หนึ่งจากทางทิศตะวันออก คือ กษัตริย์ไซรัส เป็นกษัตริย์ที่ยิ่งใหญ่ กษัตริย์องค์นี้จะมีอำนาจเหนือประเทศ ทุกประเทศที่พระองค์รู้จัก แม้แต่กรุงบาบิโลน ก็จะถูกโจมตีจนล่มจมพินาศไป พระเจ้าทรงมีวิธีที่จะทำลายศัตรูของพระองค์เสมอ

5. พระองค์ทรงป้องกันพลไพร่ของพระองค์ (41:8-20) แม้จะกษัตริย์เรื่องอำนาจจากทิศตะวันออก “ปราบบรรดากษัตริย์ให้ราบลง” และทำให้ประเทศเหล่านั้นกลายเป็นผงกลีดิน แต่พระเจ้าจะทรงรักษาพลไพร่ของพระองค์ไว้ พระองค์ตรัสว่า “อย่ากลัวเลย ด้วยว่าเรายู่กับเจ้า อย่าท้อใจ เพราะเราเป็นพระเจ้าของเจ้า เราจะหนุนกำลังแก่เจ้า เออ เราจะช่วยเจ้า เออ เราจะยกชูเจ้าไว้ด้วยมือขวาอันชอบธรรมของเรา” (41:10) ถ้าพระเจ้าทรงป้องกันรักษาเรา เราก็มั่นใจได้ว่า ไม่มีใครทำอะไรต่อเราได้

6. พระองค์ทรงเป็นที่ปรึกษา (41:21-29) พระเจ้าทรงเชิญให้ชาวอิสราเอลนำข้อคดีทุกอย่างเสนอต่อพระองค์เพื่อพระองค์จะได้นำขึ้นพิจารณา ในตอนสุดท้าย พระองค์ทรงเตือนให้คนทั้งหลายทราบถึงความผิดพลาดที่พวกเขาจะได้รับจากรูปเคารพ เพราะ “รูปเคารพเหล่านี้ไม่มีสักรูปเดียวเป็นที่ปรึกษาหาหรืออะไรได้”

ข. ข้อควรปฏิบัติ (40:29-31)

เมื่อเรารู้สึกว่า เรากำลังอ่อนเปลี้ยเพลียแรง รู้สึกท้อถอย หมดกำลัง จงยอมรับความอ่อนแอของเรา เพราะ “ถึงแม้คนหนุ่มก็ยังมีเสลาอิดโรย และอ่อนเปลี้ย” ขณะเดียวกันจงระลึกว่า “พระองค์ทรงประทานแรงแก่ผู้ที่อิดโรย ส่วนผู้ที่อ่อนเปลี้ย พระองค์จะทรงประทานกำลังให้” จงนึกถึงฤทธิ์เดชอำนาจอันสูงสุดของพระเจ้า สถิติปัญญาของพระองค์ และพระเมตตาคุณอันล้นเหลือของพระองค์ แล้วถ่อมตนลงคอยท่าพระเจ้า เพราะพระองค์ตรัสว่า “แต่ผู้ที่คอยท่าพระเยโฮวา จะได้รับกำลังเพิ่มขึ้น”

การคอยท่าพระเจ้า นอกจากหมายถึงการเฝ้าพระเจ้า โดยการนมัสการพระองค์ ศึกษาพระวาจาของพระองค์ ตรีศตรองถึงสัจธรรมของพระองค์ และอธิษฐานต่อพระองค์แล้ว ยังหมายถึงการรอคอยพระองค์ ด้วยความหวังและความเชื่อ และไว้วางใจพระองค์อย่างสิ้นเชิง โดยยอมรับถึงการไร้ความสามารถของเราการขาดแคลนสติปัญญาของเรา ในการเผชิญกับเหตุการณ์เฉพาะหน้า หรือปัญหาซึ่งเรามีส่วนเกี่ยวข้อง เมื่อเราไว้วางใจในพระเจ้า และรอคอยการช่วยเหลือจากพระองค์อย่างแท้จริง พระองค์จะทรงช่วยเราอย่างแน่นอน หากเราไว้วางใจพระเจ้าเช่นนี้ เราไม่จำเป็นต้องกระวนกระวายกลัวหรือท้อถอย เราเพียงแต่รอคอยพระองค์ พระองค์จะทรงกระทำสิ่งใดในวิธีของพระองค์เอง เพื่อช่วยเหลือเรา และการทรงช่วยเหลือของพระองค์ จะทันเวลาเสมอ

ท่านรู้สึกท้อถอย อ่อนเปลี้ย ในทางใดบ้าง ในการเรียน การค้า ธุรกิจ การปกครอง หรือในปัญหาหนักใจอื่น ๆ จงคอยท่าพระเจ้า พระองค์ทรงเพิ่มเติมกำลังให้ท่าน ให้ท่านมีกำลังเข้มแข็งในการดำเนินชีวิตและธุรกิจทุกอย่างต่อไป

บทเรียนที่ 4 ชีวิตที่มีเป้าหมาย

ข้อพระธรรมประจำบทเรียน อิสยาห์ บทที่ 42-45

ท่านเคยเห็นรถบรรทุกสินค้า ของบริษัทขนส่ง ซึ่งบรรทุกสินค้าจนเต็มคันรถแล่นไปสู่ต่างจังหวัด โดยไม่มีจุดหมายปลายทางไหม ท่านเคยเห็นช่างก่อสร้างที่กำลังรื้อสร้างตึก แต่เขาไม่รู้ว่า จะสร้างตึกแบบไหนไหม เชื่อว่าท่านคงไม่เคยเห็นเพราะไม่ว่าจะเป็นการประกอบธุรกิจใดหากต้องการให้บรรลุความสำเร็จ จะต้องมีความหมายเสมอ ในการดำเนินชีวิตคริสเตียนก็เช่นกัน เราต้องมีเป้าหมาย แต่เป้าหมายในชีวิตคริสเตียนของท่าน คืออะไร คือการรอดพ้นจากความผิดบาปได้รับชีวิตนิรันดร์ มีชีวิตที่เต็มไปด้วยความสุข ประกอบด้วยความประพฤติดีเป็นที่ยกย่องนับถือของสังคมท่านนั้น หรือชีวิตคริสเตียนของท่านจะเป็นอย่างไร ขึ้นอยู่กับการวางเป้าหมายของท่าน หวังว่าบทเรียนในวันนี้ จะช่วยให้เรารู้จักวางเป้าหมายแห่งชีวิตคริสเตียนได้ถูกต้องยิ่งขึ้น

ก. ผู้รับใช้พระเจ้า (42:1-4)

อิสยาห์ 42:1 เริ่มต้นด้วยคำเชิญชวนว่า “ดูเถิด ผู้รับใช้ของพวกเรา” พระเจ้าตรัสให้ชาวอิสราเอลดู “ผู้รับใช้” ของพระองค์ ซึ่งในข้อนี้เสด็จถึงองค์พระคริสต์ พระเยซูคริสต์ทรงเป็นแบบอย่างที่ดีของชาวอิสราเอล ของคริสเตียน และของทุกคนทั่วโลก พระองค์ทรงมีจุดมุ่งหมายสำคัญที่สุดอย่างหนึ่งในการเสด็จกลับมาในโลก คือ เพื่อเป็นผู้รับใช้ของพระเจ้า คำว่า “ผู้รับใช้” หมายถึงผู้ที่ทำงานให้แก่ผู้หนึ่ง ตามความปรารถนา ของผู้นั้น เรามีชีวิตอยู่เพื่อนายของเขา เพื่อทำให้นายของเขา ดีใจ พอใจ นี่คือนิยามแห่งการดำรงชีวิตในโลกของพระเยซูคริสต์ พระองค์เสด็จมาเพื่อทำตามพระทัยของพระเจ้า ถ้าเรายึดแบบอย่างของพระองค์ เราก็จะต้องเป็น “ผู้รับใช้” ของพระเจ้า มีชีวิตอยู่เพื่อทำตามพระทัยของพระเจ้า

มีเหตุผลหลายประการ ที่คริสเตียนทุกคนจะต้องเป็น “ผู้รับใช้” ของพระเจ้า

1. เพราะการทรงเรียกของพระเจ้า พระเจ้าทรงเรียกพระเยซูคริสต์ว่า “ผู้รับใช้ของเรา” (42:1) และทรงให้เราดูพระองค์เพื่อเราจะยึดไว้เป็นตัวอย่าง ขณะเดียวกันพระองค์ทรงเรียกให้ ชาวอิสราเอลทุกคนเป็นผู้รับใช้พระองค์ พระองค์ตรัสว่า “เจ้าทั้งหลายเป็นพยานของเรา และเป็นผู้รับใช้ของเรา ที่ได้เลือกสรรไว้” (อิสยาห์ 43:10, 44:21) ขณะนี้พระเยซูคริสต์ ทรงเรียกคริสเตียนทุกคนให้เป็นผู้รับใช้ของพระองค์

2. เพราะพระเจ้าทรงเป็น พระเจ้าองค์เที่ยงแท้เพียงพระองค์เดียว อิสยาห์ทั้งสี่บทที่เรากำลังศึกษาอยู่นี้ ได้กล่าวถึงความยิ่งใหญ่ ความเป็นเอก เป็นต้น ของพระเจ้าหลายครั้ง เช่น “เราคือเยโฮวานามนี้เป็นนามของเรา และสง่าราศีของเรา เราจะไม่มียกให้แก่ผู้ใด” (อิสยาห์ 42:8) “เราคือตัวเราเอง เป็นพระเยโฮวา และ นอกจากเราไม่มีผู้ช่วยให้รอด” (43:11) “เจ้าก็ได้เป็นพยานให้เรา นอกจากเรายังมีพระเจ้าอื่น และยังมีศิลาใดที่เราไม่รู้จักหรือ” (44:8) “เราคือเยโฮวาและไม่มีพระอื่นอีกแล้ว” (45:5,7,21)

มีสิ่งน่าตั้งเกตุอย่างหนึ่ง ในอิสยาห์ทั้ง 4 บทนี้ ได้กล่าวถึงรูปเคารพหลายครั้ง เช่น ใน 42:17; 44:9-20; 45:20 ทั้ง ๆ ที่รูปเคารพเหล่านั้น ไม่สามารถช่วยมนุษย์ได้ มนุษย์ต่างหากเป็นผู้สร้างรูปเคารพขึ้น ด้วยไม้ที่สำหรับเขานำมาทำพินहुงอาหาร แต่มนุษย์จำนวนมากก็กราบไหว้บูชารูปเคารพซึ่งไม่ใช่พระเจ้า ด้วยความเคารพยำเกรงบางคนกราบไหว้อย่างสัตย์ซื่อ ทั้งเช้าและเย็น พระเจ้าของเราเป็นพระเจ้าที่เที่ยงแท้เพียงองค์เดียว จึงสมควรได้รับการเคารพยำเกรงจากเรา

3. เพราะพระคุณอันใหญ่ยิ่งสูงสุดของพระเจ้า พระองค์ทรงเป็นผู้ไถ่ (43:1) ผู้ปกป้องรักษา (43:2) ผู้ช่วยให้รอด (43:3) ผู้ทรงกอปรด้วยความรัก (43:4) ผู้ทรงลบล้างการล่วงละเมิดทุกอย่าง ของมนุษย์ (43:25) บุตรที่ดีทุกคน สำนึกถึงบุญคุณของบิดามารดา และยินดีรับใช้ท่านในกิจทุกอย่าง บุตรที่ดีของพระเจ้าก็ควรรับใช้พระเจ้า ด้วยความยินดี

4. เพราะเป็นพระประสงค์ของพระเจ้าที่ให้คนทั่วโลกได้รับความรอด พระองค์ทรงกล่าวเชิญว่า “บรรดาคนทั้งปวงจงถึงปลายแผ่นดินโลก จงหันมาหาเรา และรับความรอด” แต่อัครสาวกเปาโลกล่าวในพระธรรมโรมว่า “แต่คนที่ยังไม่ได้เชื่อในพระองค์ เขาจะร้องขอพระองค์อย่างไรได้ และคนที่ยังไม่ได้ยินถึงพระองค์ เขาจะเชื่อในพระองค์อย่างไรได้ และเมื่อไม่มีใครประกาศให้เขาฟัง เขาจะได้อินถึงพระองค์อย่างไรได้” (โรม 10:14)

ข. หน้าที่ของผู้รับใช้

1. นำความยุติธรรมออกไปแจ้งแก่มา ๆ ชาติ” (42:1) สิ่งที่สังคมปัจจุบันกำลังเรียกร้อง คือความยุติธรรม เพราะการเอารัดเอาเปรียบ การกินสินบน การคดโกง การไม่เสมอภาค การเห็นแก่หน้าแก่ตา กำลังระบาดอยู่ทั่วไปในทุกสังคมจนเป็นเหตุให้เกิดการจลาจล วุ่นวาย เคนขบวน และการประท้วงต่าง ๆ พระเยซูคริสต์เท่านั้น ที่ทรงสามารถดำเนินความยุติธรรมมาสู่มนุษย์ได้อย่างแท้จริง คริสเตียนทุกคน จึงต้องทำหน้าที่ของตน ในการเป็นพยานช่วยให้โลกรู้จักพระคริสต์ แล้วต้อนรับพระองค์เป็นพระเจ้าผู้ช่วยให้รอด เมื่อจิตใจของมนุษย์เปลี่ยนแปลง ชีวิตของเขาก็จะเปลี่ยนแปลง การเดินขบวน การประท้วง แม้แต่วิธีการต่าง ๆ ของนักการเมือง ไม่อาจนำความยุติธรรมมาสู่สังคมได้อย่างแท้จริง แต่หากสังคมใดมีพระเยซูคริสต์เป็นเจ้า สังคมนั้นก็จะมีความยุติธรรม

2. “เราเยโฮวา ได้เรียกท่านแล้วและได้ตั้งท่านไว้เป็นเครื่องหมายแห่งสำคัญสำหรับมนุษย์ เป็นแสงสว่างแก่ประชาชาติ” (42:6) ผู้รับใช้ของพระเจ้าเป็นแสงสว่างของประชาชาติ พระเยซูคริสต์ก็ตรัสใน มัทธิว 5:14 ว่า “ท่านทั้งหลายเป็นความสว่างของโลก... ให้ความสว่างส่องไปต่อหน้าคนทั้งปวงอย่างนั้น เพื่อเขาจะได้เห็นการดีของท่าน แล้วจะได้สรรเสริญพระบิดาของท่านผู้อยู่ในสวรรค์”

3. ถวายเกียรติยศ แก่พระเจ้า (42:12) ผู้รับใช้ของพระเจ้าไม่กระทำการใดเพื่อเป็นการยกยอเกียรติตนเอง แต่เพื่อเกียรติยศของพระเจ้า และไม่ว่าเขาจะทำการใด เขาจะคำนึงถึงพระเกียรติของพระเจ้าเสมอ

ค. วิธีการรับใช้

เชื่อว่าคริสเตียนจำนวนมาก มีเป้าหมายในชีวิต อยากรับใช้พระเจ้า อยากเป็นพยานเพื่อพระองค์ แต่ไม่มีกำลังจะทำได้ หรือกระทำได้ไม่นานก็เลิกล้มเลิกกลางคัน พระเยซูคริสต์ทรงเป็นแบบอย่างที่ดีเกี่ยวกับเรื่องนี้ พระองค์ทรงเป็นผู้รับใช้ที่ “ไม่อ่อนเปลี้ยหรือท้อใจ” จนกว่า พระองค์จะทรงกระทำภารกิจที่ได้รับมอบหมายสำเร็จ ทั้งนี้ เพราะพระองค์ทรงมีเคล็ดลับอยู่อย่างหนึ่งคือ พระองค์ทรงปฏิบัติพระราชกิจ ด้วยกันกับพระวิญญาณบริสุทธิ์ อีซยาห์ 42:1 กล่าวว่า “เราได้เอาพระจิตของเรา (พระวิญญาณบริสุทธิ์) สวมใส่ไว้ในท่าน” ถ้าท่านมีใจปรารถนาที่จะรับใช้พระเจ้า และต้องการให้การรับใช้นั้น บรรลุสู่เป้าหมาย ก็จงอย่ากระทำโดยอาศัยความสามารถ กำลังสติปัญญา ของตัวเอง แต่จงอาศัยพระวิญญาณบริสุทธิ์ และฤทธิ์เดชอำนาจของพระองค์

ในตอนสุดท้ายตั้งแต่บทที่ 44:24-45:25 อีซยาห์ได้พยากรณ์ถึงกษัตริย์องค์หนึ่ง ซึ่งพระเจ้าทรงใช้เป็นเครื่องมือในการทำให้พระทัยของพระองค์ สำเร็จพระเจ้าทรงบอกให้ทราบ แม้กระทั่งชื่อของกษัตริย์องค์นั้น คือ โครเศ เป็นการแสดงถึงการทรงรอบรู้ทุกอย่างของพระเจ้า พระเจ้าจะทรงแต่งตั้งให้กษัตริย์ โครเศ เป็นผู้ช่วยสร้างกำแพงเมืองเยรูซาเล็ม และพระวิหารของพระเจ้าขึ้นใหม่

ความจริงกษัตริย์โครเศ มิได้เป็นชนชาติยิว ท่านเป็นกษัตริย์ของชนต่างชาติแต่พระเจ้า ทรงสามารถให้ท่านทำการใหญ่ได้ เราซึ่งเป็นบุตรของพระองค์ เป็นผู้ที่พระเจ้าทรงเลือกสรร พระองค์ยังทรงสามารถใช้เรา ให้ทำการอันใหญ่ยิ่งของพระองค์

ผู้รับใช้ของพระเจ้า ไม่จำเป็นต้องเป็นนักเทศน์ เป็นครู ผู้ประกาศเสมอเขาอาจเป็นพ่อค้าเป็นชาวนา ข้าราชการชาวสวน แม่ค้าหาบเร่ เป็นนักเรียน นักศึกษา พระเจ้าทรงสามารถใช้เขาได้ในตำแหน่ง หน้าที่ที่เขาได้อยู่ ดังเช่นที่พระองค์ทรงสามารถใช้กษัตริย์โครเศ หากท่านตั้งเป้าหมายในชีวิตคริสเตียนที่จะเป็นผู้รับใช้พระเจ้า พระองค์ก็ทรงช่วยให้ท่านบรรลุเป้าหมายได้

บทเรียนที่ 5 ผู้ประกาศความเจริญ

ข้อพระธรรมประจำบทเรียน อีสยาห์ บทที่ 46-48

ชายหนุ่มคนหนึ่ง ทำงานในบริษัทการช่างแห่งหนึ่งเป็นเวลาหลายปี รู้สึกไม่พึงพอใจในเรื่องบางอย่าง จึงลาออกจากบริษัทนั้น ไปสมัครทำงานในบริษัทอีกแห่งหนึ่ง เพื่อนสนิทของเขาถามเขาถึงสาเหตุที่ลาออก ชายหนุ่มคนนั้นตอบว่า “ไม่มีเรื่องอะไรกับนายจ้างหรอก เพียงแต่รู้สึกว่า หากความเจริญก้าวหน้าในบริษัทนี้ยาก ผมจึงลองทำงานในบริษัทอื่น ๆ บ้าง ความเจริญก้าวหน้า เป็นสิ่งที่ทุกคนต้องการทุกคนอยากจะมีรายได้เพิ่มเติมขึ้น มีสติปัญญามากขึ้น มีระดับการครองชีพดีขึ้นดังเราจะศึกษาจากข้อพระธรรมในวันนี้ว่า พระคริสตธรรมคัมภีร์ ได้แนะนำวิธีแสวงหาความเจริญก้าวหน้า มาสู่ชีวิตของเราไว้อย่างไรบ้าง

ก. ความสามารถของรูปเคารพ (บทที่ 46)

พระธรรมอิสยาห์บทที่ 46, 47 และ 48 ต่างกล่าวถึงเมืองบาบิโลน บทที่ 46 กล่าวถึง การไร้ความสามารถของรูปเคารพในกรุงบาบิโลน บทที่ 47 กล่าวถึงความล่มจมของชาวบาบิโลน และบทที่ 48 กล่าวถึงชนชาติอิสราเอล ซึ่งยังเป็นเชลยศึกในกรุงบาบิโลน ขณะนั้นชาวอิสราเอลจำนวนหนึ่ง คงหันไปกราบไหว้รูปเคารพของชาวบาบิโลน แทนที่จะไว้วางใจในพระเจ้าองค์เที่ยงแท้ อิสยาห์จึงเตือนชาวอิสราเอลให้รู้สำนึกได้ว่า

1. การไร้ความสามารถของรูปเคารพ (ข้อ 1-7) อิสยาห์บทที่ 46 ได้กล่าวถึงรูปเคารพสองรูป ซึ่งชาวบาบิโลนได้กราบไหว้วันมัสการเป็นพระเจ้า ได้แก่พระเบลและพระนิโบ อิสยาห์กล่าวว่า อีกไม่นานกรุงบาบิโลนก็จะพินาศ พระทั้งสองที่ชาวบาบิโลนนับถือนั้นก็จะพินาศด้วย เพราะว่าเขาช่วยตัวเองไม่ได้ เมื่อชาวบาบิโลนถูกจับไปเป็นเชลย “ตัวพระก็ต้องไปเป็นเชลยด้วยกัน” รูปเคารพไม่มีความสามารถแม้แต่จะเดินไปไหนมาไหน ต้องอาศัยคนแบก หรือต้องบรรทุกมันบนหลังสัตว์เมื่อคนตั้งมันไว้ที่ใด มันก็จะอยู่ที่นั่น และแท้จริง ช่างแกะสลัก หรือช่างทองเป็นผู้สร้างรูปเคารพเหล่านี้ขึ้น ช่างแตกต่างกับพระเจ้าองค์เที่ยงแท้เหลือเกิน พระเจ้าของเราเป็นผู้สร้างเรา เป็นผู้อุ้มชูเรา และช่วยเรา ทรงสามารถฟังคำทูลขอของเรา แต่ชาวบาบิโลน คงเลือกกราบไหว้วันมัสการรูปเคารพ และชาวอิสราเอลก็หลงผิด ไปกราบไหว้มันด้วย

2. พระเจ้าแห่งชัยชนะ (ข้อ 8-13) พระเจ้าทรงเรียกชาวอิสราเอลซึ่งอยู่ในกรุงบาบิโลนว่า “เจ้าคนกบฏ” เพราะชาวอิสราเอล กำลังเปลี่ยนความสวามิภักดิ์ของเขา จากพระเจ้าองค์เที่ยงแท้ ไปสู่รูป

เคารพซึ่งไม่อาจช่วยพวกเขาได้เลย จากการตกเป็นเชลยศึกของชาวบาบิโลน เป็นเวลาหลายปี ทำให้ชาวอิสราเอลคิดว่าพระเจ้าทรงไม่อาจช่วยพวกเขาได้ พวกเขาจึงคิดอ่านหาที่พึ่งใหม่ แต่พระเจ้าทรงเตือนให้พวกเขาระลึกถึงเหตุการณ์ทุกอย่างที่เกิดขึ้นในอดีต และคำตรัสของพระองค์ที่ตรัสผ่านศาสดาพยากรณ์ การที่ชาวอิสราเอลตกเป็นเชลยของชาวบาบิโลน ไม่ใช่เพราะพระเจ้าไม่อาจทรงช่วยได้ แต่เป็นเพราะโครงการของพระองค์ที่จะลงโทษชาวอิสราเอลพระองค์ตรัสว่า “โครงการของเรายั่งยืนและเราจะทำตามพระประสงค์ของเรา ทุกประการ” (ข้อ 10)

พระเจ้าตรัสต่อไปอีกว่า พระองค์ทรงมีโครงการ ที่จะช่วยให้ชาวอิสราเอลเป็นอิสระ และพระราชทานชัยชนะให้แก่ชาวอิสราเอลในไม่ช้านี้ พระองค์ทรงหนุนใจชาวอิสราเอล ที่รู้สึกท้อถอยหมดกำลังใจให้หันกลับมาวางใจในพระองค์ พระองค์ตรัสว่า “เราได้วางโครงการไว้แล้ว และเราจะทำให้สำเร็จ... ความมีชัยของเรา เรานำมาใกล้แล้ว”

บางครั้งในชีวิตของเรา เราตกอยู่ในสภาพที่ใกล้จะหมดหวัง คล้ายชนชาติอิสราเอล จนสงสัยพระเจ้า ไม่เชื่อว่าพระเจ้าทรงสามารถช่วยเรา หรือประทานความสำเร็จและชัยชนะให้แก่เราได้ บางคนเมื่อตกอยู่ในสภาพเช่นนี้ ก็คลายความไว้วางใจพระเจ้าลง ไปไว้วางใจในสิ่งอื่นมากกว่าพระเจ้า เราไม่จำเป็นต้องไปกราบไหว้รูปเคารพ เป็นรูปปั้นแต่สิ่งใดก็ตามที่เราเทิดทูน บูชา เคารพนับถือ ฟังพาสัย รัก และวางใจมากกว่าพระเจ้า สิ่งนั้นก็เป็รูปเคารพสำหรับเรา

พระเจ้าทรงไม่พอพระทัยที่เราแสวงหาความเจริญก้าวหน้าในชีวิต โดยฟังพาสัยสิ่งอื่นมากกว่าพระองค์ พระองค์ตรัสแก่เรา เช่นเดียวกับตรัสแก่ชาวอิสราเอลว่า “เราได้วางโครงการไว้แล้ว และเราจะทำให้สำเร็จ”

ข. ความลุ่มจมของกรุงบาบิโลน (บทที่ 47)

บาบิโลนเคยเป็นประเทศมหาอำนาจที่พระเจ้าทรงใช้เป็นเครื่องมือในการลงโทษพลไพร่ของพระองค์ ในบทที่ 47 พระเจ้าได้ตรัสถึงความลุ่มจมของบาบิโลน ทั้งนี้เนื่องจากความชั่วของกรุงบาบิโลน การกราบไหว้รูปเคารพ การปฏิบัติต่อพลไพร่ของพระเจ้าอย่างทารุณโหดร้าย การเย่อหยิ่งอวดตัวของชาวบาบิโลน (ข้อ 1-7) แล้ว ยังเนื่องจากบาบิโลนไม่รู้จักรักษาความมั่นคงของตน โดยไว้วางใจในสิ่งต่อไปนี้

1. อำนาจราชศักดิ์ของตน (ข้อ 8) ชาวบาบิโลนนึกในใจว่า “ข้านี้เขื่อง ไม่มีใครแล้ว นอกจากข้า” เขาคิดว่า การที่เขาได้เต้าขึ้นมาสู่ความยิ่งใหญ่ นั้น เป็นเพราะความสามารถของเขาเอง แต่หารู้ไม่ว่าเขาเป็นเพียงเครื่องมือของพระเจ้าเท่านั้น ในการทำให้พระทัยของพระองค์สำเร็จ หากพระเจ้าไม่ทรงช่วยเขา เขาจะทำอะไรไม่ได้เลย

2. **สติปัญญา** (ข้อ 10) ชาวบาบิโลน คิดว่าเขา “แข็งแกร่ง” ในทางสติปัญญาไม่มีใครขำขันขำนายเท่าพวกเขาได้ คนเป็นจำนวนมากในปัจจุบัน ที่เป็นอย่างชาวบาบิโลน ยกยอสรรเสริญสติปัญญาความสามารถของตนเอง ของมนุษย์ เชื่อฟังแต่ความรู้ และสติปัญญาของตนเองหรือของมนุษย์ ในการแสวงหาความเจริญก้าวหน้ามาสู่ตัวเอง

3. **ไสยศาสตร์** (ข้อ 9,11,12) เป็นที่น่าสังเกตว่า การเชื่อเครื่องรางของขลังการประกอบพิธีกรรมต่าง ๆ ทางไสยศาสตร์โดยใช้เวทมนต์ คาถาอาคมต่าง ๆ เป็นสิ่งที่แพร่หลายทั่วไปในกรุงบาบิโลน แม้แต่ปัจจุบัน ก็มีคนจำนวนไม่น้อยที่เชื่อฟังในไสยศาสตร์ เพื่อความเจริญก้าวหน้า เป็นศิริมงคลในชีวิตของเขา เช่นในการสร้างบ้าน การแต่งงาน การประกอบพิธี การเดินทาง ฯลฯ

4. **โหราหรือหมอดู** (ข้อ 13) การถามโชคถามกลางจากหมอดู มิได้เป็นของแปลกในประเทศไทย แต่สิ่งที่แปลกก็คือ หมอดูเองไม่เจริญก้าวหน้า ทั้ง ๆ ที่อ้างว่าตนสามารถทายโชคชะตาราศีของคนอื่นได้ พระเจ้าตรัสว่า พระองค์จะทรงนำให้บาบิโลน ล่มจมภายในวันเดียว สิ่งที่เขาเชื่อฟังนั้นจะช่วยพวกเขาไม่ได้เลย “นี่แน่ะ เขาเหล่านั้นกลายเป็นต่อขังข้าว ที่ถูกไฟไหม้เสียแล้ว” (ข้อ 14)

ค. ที่พึ่งของอิสราเอล (บทที่ 48)

พระเจ้าทรงเตือนให้ชาวอิสราเอลหันกลับมาเชื่อฟังพระองค์ เพื่อพระองค์จะทรงช่วยพวกเขาและประทานความเจริญให้แก่เขา พระองค์เตือนให้ทราบถึง

1. **ฤทธานุภาพสูงสุดของพระเจ้า** (ข้อ 1-16) แม้พระเจ้าทรงมีสิทธิทุกอย่างที่จะบังคับให้ชนชาติอิสราเอล หรือมนุษย์ทุกคน สวามิภักดิ์ต่อพระองค์ แต่พระองค์มิได้ทรงกระทำเช่นนั้น พระองค์ตรัสกับพลไพร่ของพระองค์ด้วยเหตุผล เตือนเขาให้ระลึกถึงพระเมตตาคุณของพระองค์ และความใหญ่ยิ่งสูงสุดของพระองค์

พระเจ้าทรงเตือนชนชาติอิสราเอลให้ทราบทุกอย่างที่จะเกิดขึ้นแก่พวกเขา พวกเขาไม่ยอมเชื่อฟัง กลับต่อต้าน คอแข็งในที่สุด ทุกอย่างพระเจ้าตรัสไว้ก็เกิดขึ้นกระนั้นก็ตาม พระเจ้าก็ทรงเมตตาพวกเขาทรงอดกลั้นพระทัยไว้ ไม่ทำลายพลไพร่ของพระองค์ เพื่อเห็นแก่พระนามพระองค์ในตอนที่พระองค์ตรัสเชิญให้ชาวอิสราเอลเข้ามาใกล้พระองค์ เพื่อพระองค์จะทรงบอกความลับแห่งการไถ่พลไพร่ ของพระองค์ให้เป็นอิสระ แก่พวกเขา

2. **พระพรจากการเชื่อฟังไว้วางใจในพระเจ้า** (ข้อ 17-22) พระองค์ตรัสว่าหากชนชาติอิสราเอลเชื่อฟังคำของพระองค์ความเจริญของพวกเขาจะเป็นดั่งแม่น้ำไหล ความชอบธรรมของพวกเขา จะบริบูรณ์ดังคลื่นในมหาสมุทร เผ่าพันธุ์ของพวกเขาจะมาดั่งเม็ดยา นามของเขาจะไม่ถูกลบออก และพวกเขาจะได้พ้นจากการเป็นเชลยของประเทษบาบิโลน

พระเจ้าทรงยินดี ประทานพระพรทุกอย่างให้แก่พลไพร่ของพระองค์ เพื่อเขาจะเจริญให้แก่พลไพร่ของพระองค์ เพื่อเขาจะเจริญก้าวหน้าในชีวิตของเขา อันเป็นทางหนึ่ง ที่ทำให้พระองค์ได้รับการถวายพระเกียรติยศ ทุกอย่างที่มนุษย์พึงพาอาศัยอาจพลาดพลั้งล้มเหลวได้ แต่พระเมตตาคุณของพระเจ้ามีมากพอ สำหรับทุกคนที่เชื่อฟังในพระองค์ จงวางใจในพระองค์เพื่อความเจริญก้าวหน้าในชีวิตของท่าน

บทเรียนที่ 6 ความท้อใจ

ข้อพระธรรมประจำบทเรียน อีสยาห์ บทที่ 49-51:16

มีนิทานเรื่องหนึ่งเล่าว่า สมุนมือขวาของพญามารชาตาน ได้รับคำสั่งให้ไปหาอาวุธที่ร้ายแรงที่สุดสำหรับทำลายคริสเตียนมันเดินไปรอบ ๆ คลังอาวุธ ไม่พบอาวุธที่มันพึงพอใจ ขณะที่รู้สึกผิดหวัง มันเหลือบไปเห็นอาวุธเล็ก ๆ ชิ้นหนึ่งที่มุมห้องมีลักษณะผิดแปลกกว่าอาวุธอื่น จึงเดินไปหยิบขึ้นมาดู พบตัวหนังสือที่อาวุธนั้นเขียนว่า “ความท้อใจ” สมุนมือขวาของมารยืมออกมาได้ “ความท้อใจ” นี้แหละที่มารต้องการใช้เป็นอาวุธ สำหรับทำลายคริสเตียนและมันใช้ได้ผลดี ตลอดหลายศตวรรษมาแล้ว “ความท้อใจ” นอกจากเป็นอาวุธร้ายสำหรับคริสเตียนแล้ว ยังเป็นอาวุธร้ายคอยทำลายคนทั่วไปด้วยการที่จะกำจัดความท้อใจออกจากจิตใจได้ เราจำเป็นต้องทราบสาเหตุของมัน และวิธีแก้ไข

ก. สาเหตุแห่งการท้อใจ (49:1-50:3)

พระธรรมอิสยาห์ บทที่ 49 ได้พยากรณ์ถึงพระคริสต์อีกสองครั้ง โดยกล่าวถึงชีวิตที่น่าท้อใจของพระองค์ แต่พระองค์ไม่ทรงท้อถอย อิสยาห์ทั้งสองบทยังกล่าวถึงสาเหตุต่าง ๆ ที่ทำให้ชาวอิสราเอลท้อใจด้วย การทราบสาเหตุแห่งการท้อใจ จะช่วยให้เราสามารถป้องกันและแก้ไขความท้อใจของเราได้ดียิ่งขึ้น

1. งานที่ไม่เกิดผล (ข้อ 4) “ข้าพเจ้าได้ทำงานไม่เป็นเรื่องเป็นราวอะไร ได้เสียแรงไปเปล่า ๆ โดยไม่มีผล” ถ้าจะตัดสินตามความเข้าใจของมนุษย์ทั่วไปแล้ว ผลงานของพระเยซูคริสต์ น่าจะนำความท้อใจมาสู่พระองค์ เพราะพระเยซูคริสต์เสด็จมาสู่โลก พระกิตติคุณของพระองค์ได้เผยแพร่ออกไปทั่วโลก แต่ตามประวัติที่ได้บันทึกไว้ในพระกิตติคุณ เราพบว่า ประชาชาติอิสราเอลไม่เพียงแต่ ไม่ต้อนรับพระองค์เขาปฏิเสธพระองค์ ยังจับพระองค์ไปตรึงที่กางเขน พระองค์ทรงทรมานทุกอย่าง เพื่อทำตามพระทัยพระบิดา งานที่น่าจะเกิดผลยอดเยี่ยมทันตาเห็น แต่ในวันที่พระองค์เสด็จกลับสู่สวรรค์ พระองค์ทรงมีสาวกเพียงไม่กี่ร้อยคนเท่านั้น เป็นสิ่งที่น่าท้อใจใช่ไหม พระเยซูคริสต์ไม่ทรงท้อพระทัย เพราะ “พระเยโฮวาห์ก็ยังส่งให้ความยุติธรรมและประทานบำเหน็จ” แก่พระองค์ (ข้อ 4) พระองค์ทรงมีเกียรติยศในสายพระเนตรของพระเยโฮวา และพระเจ้าทรงเป็นกำลังของพระองค์ (ข้อ 5) แม้มนุษย์อาจคิดว่า งานที่พระเยซูคริสต์ทรงกระทำล้มเหลว แต่พระเจ้ามิได้ทรงคิดเช่นนั้น พระเจ้าทรงให้พระเกียรติยศแก่พระองค์ทรงทราบว่า พระองค์ทรงทำการที่ใหญ่ยิ่งที่สุด คือเป็น “ความสว่างแก่ประชาชาติ”

ท่านอาจรู้สึกท้อใจ ที่คิดว่า งานที่ท่านทำอยู่เกิดผลน้อย เหลือน้อย แต่หากท่านแน่ใจว่า ท่านกำลังทำตามพระทัยของพระเจ้า ท่านก็ไม่ต้องท้อใจ พระองค์ทรงให้เกียรติแก่ท่าน และถือว่างานที่ท่านทำอยู่ เป็นที่ชอบพระทัยของพระองค์ที่สุดและจะอวยพรงานที่ท่านทำ แล้วท่านจะเห็นผลในวันหนึ่งข้างหน้า

2. เป็นที่ดูหมิ่น และรังเกียจ (ข้อ 7) พระเยซูคริสต์ทรงเป็นที่ดูหมิ่นและรังเกียจของประชาชน แต่เราไม่เคยเห็นพระองค์ที่ถ้อย เพราะพระองค์ทรงทราบว่าในวันหนึ่งข้างหน้า เมื่องานของพระองค์สำเร็จแล้ว พระองค์จะได้รับพระเกียรติอย่างสูงสุด “บรรดาภคินีก็จะเห็นแล้วลุกขึ้นยืน บรรดาเจ้านายก็จะโค้งตัวให้เจ้า”

จุดอ่อนแอโดยทั่วไป ของคนที่เริ่มทำงานใหม่ ๆ คือ รู้สึกน้อยใจ ท้อใจที่ตนได้รับการปฏิบัติ ได้รับเงินเดือน ความเคารพนับถือไม่เหมือนกับคนอื่น ๆ บางคนทำงานได้ไม่นานก็ทิ้งงานนั้นไป คนงานที่ฉลาดยอมไม่ท้อถอยง่าย ๆ เขาจะมองไกลไปสู่นาคตข้างหน้า ซึ่งเขาจะรับความสำเร็จและเกียรติยศ พระเจ้าตรัสว่า “ในสมัยโปรดปราน เราได้ตอบเจ้า ในสมัยความรอด เราได้ช่วยเจ้าไว้” (49:8)

3. “คิดว่าพระเจ้าทรงลืมหืมและทอดทิ้ง “แต่กรุงซีโอนกล่าวว่า พระเยโฮวาทรงละทิ้งข้าพเจ้าเสียแล้ว พระเยโฮวาทรงลืมหืมข้าพเจ้าเสียแล้ว” (49:14) ชาวอิสราเอลตกอยู่ในฐานะเชลยของชาวบาบิโลนหลายปี ไม่เห็นสภาพของตนดีขึ้นเลยเมื่อมองไปข้างหน้า ก็ไม่เห็นความหวังแต่ประการใด จึงรู้สึกท้อถอย คิดว่าพระเจ้าคงลืมหืมพวกเขาแล้ว แต่พระเจ้าตรัสว่า “ถึงแม้ว่ามารดาจะลืมหืมได้ เราก็จะไม่ลืมหืมเจ้าเลย” (ข้อ 15) พระเจ้าไม่เคยลืมหืมและทอดทิ้งคนของพระองค์

ในยามที่เรา ตกอยู่ในความลำบากเผชิญปัญหาหอรอบด้าน พบการทดลองหลายอย่าง เราอาจคิดว่าพระเจ้าทรงลืมหืมเรา และทอดทิ้งเรา แต่พระเจ้าทรงสัญญากับเราเสมอว่า พระองค์จะไม่ทอดทิ้งเรา พระเยซูคริสต์ก่อนเสด็จสู่สวรรค์ว่า “นี่แน่ะ เราจะอยู่กับเจ้าตลอดไปเป็นนิตย์”

4. สงสัยความสามารถของพระเจ้า (49:20,21,24) ในสมัยที่ชนชาติอิสราเอลตกเป็นเชลยศึกของบาบิโลน บาบิโลนเป็นประเทศมหาอำนาจของโลก พวกเขาไม่เห็นว่า พระเจ้าจะช่วยพวกเขาให้พ้นจากเงื้อมมือของชาวบาบิโลน ได้อย่างไร จะเลี้ยงดูชนชาติอิสราเอลจำนวนมากได้อย่างไรได้ พวกเขาถามว่า “แต่คนมากมายเหล่านี้ ใครหนอเลี้ยงดูไว้ได้” (ข้อ 21) “จะชิงทรัพย์ เชลยมาจากมือของนักรบ และแย่งเชลยมาจากมือผู้เผด็จการหี้ยมหาญได้หรือ” (ข้อ 24) พระเจ้าทรงตอบว่า พระองค์มีวิธีที่จะเลี้ยงดูพลไพร่ของพระองค์ “ภคินีทั้งหลายจะเป็นบิดาอุปการะเจ้า และพระนางทั้งหลายจะเป็นมารดาอุปการะเจ้า” (ข้อ 23) และตรัสว่า “ถึงแม้ว่าเชลยของผู้เผด็จการหี้ยมหาญก็จะถูกแย่งเอาไป... เพราะเราจะประจัญบานกับผู้ที่ต่อสู้เจ้า และเราจะช่วยลูกหลานของเจ้าให้พ้นภัย” (ข้อ 25) ท่านเคยสงสัยความสามารถของพระเจ้า ในการช่วงเหลือท่านไหม ไม่มีอะไรเกินความสามารถของพระองค์

5. **กล่าวไว้ว่า พระเจ้าจะคลายความรักพวกเขาลง (50:1)** ชาวอิสราเอลบางคนอาจคิดว่า พระเจ้าทรงไม่รักพวกเขาดังก่อนและอาจทรงไม่ต้อนรับพวกเขา เพราะความผิดบาปที่พวกเขาได้กระทำ แต่พระองค์ทรงทำทนายให้พวกเขาแสดง “หนังสือหย่า” ให้พระองค์ดู เป็นการยืนยันว่า พระองค์มิได้ทรงทอดทิ้งพวกเขา หรือรังเกียจพวกเขา ที่พวกเขาได้รับทุกขุทรมานนั้น เป็นเพราะการล่วงละเมิดของชาวชาติอิสราเอลพร้อมกันนั้น พระองค์ทรงบอกให้พวกเขาทูลขอความช่วยเหลือจากพระองค์ พระองค์ทรงพร้อมเสมอที่จะช่วยพวกเขา พระองค์ตรัสว่า มือของพระองค์ไม่สั้นเกินไปและพละานุภาพของพระองค์ ไม่น้อยเกินไปที่จะช่วยพลไพร่ของพระองค์ (50:2)

ข. วิธีแก้ไขความท้อใจ (50:4-51:23)

ข้อ 4-7 ได้กล่าวถึงพระเยซูคริสต์อีกครั้งหนึ่ง แม้พระองค์ได้รับการเยียดเหยียดหยาม และได้รับทารุณกรรมต่าง ๆ พระองค์ทรงไม่ท้อพระทัย แต่ทรงยอมรับสิ่งเหล่านี้ด้วยความเต็มพระทัย และยังทรงปลอบโยนผู้ที่อ่อนระอาใจ ให้เข้มแข็งขึ้นเหตุที่พระองค์ทรงไม่ท้อถอย แม้จะเผชิญความทุกข์ลำบากทุกอย่าง เพราะพระองค์ทรงทราบว่าพระบิดา ทรงสามารถช่วยพระองค์ได้ในการทุกอย่าง ข้อ 7 กล่าวไว้ว่า “แต่พระเยโฮวาห์ได้ทรงช่วยข้าพเจ้า เพราะฉะนั้น ข้าพเจ้าจึงไม่ต้องอดสู”

พระเจ้าทรงเป็นที่พึ่ง ของพระเยซูคริสต์เจ้า ของชนชาติอิสราเอล และของเราทุกคน ข้อพระธรรมที่เหลือในบทนี้ ได้บอกให้เราทราบ ถึงทางที่จะเอาชนะความท้อใจ โดยเชื่อฟังในพระเจ้า ดังนี้

1. **เพราะว่า พระเจ้าผู้ทรงไว้ซึ่งความยุติธรรมอยู่เคียงข้างเรา (50:8)** พระองค์จะทรงจัดสรรความยุติธรรม ให้แก่เราฉะนั้น หากชาวโลกจะกล่าวร้ายเรา และปฏิบัติต่อเราอย่างยุติธรรม จะระลึกเสมอว่า พระเจ้าแห่งความยุติธรรมทรงอยู่เคียงข้างเรา พระองค์จะทรงช่วยเรา

2. **ทรงสัญญาจะประทานความรอดให้แก่เรา และตรัสว่า “อีกประเดี๋ยวเดียวความรอดของเรา จะเข้ามาใกล้” (51:5)** พระองค์ตรัสว่า แม้ทุกอย่างในท้องฟ้าและแผ่นดินโลกจะขาดวินและศูนย์หายไป “แต่ความรอดของเรา จะดำรงอยู่เป็นนิรันดร์และความมีชัยชนะของเราจะไม่มีวันสิ้นสุด” (ข้อ 6) เมื่อพระองค์ทรงสัญญาว่า จะช่วยท่านพระองค์ก็จะทรงทำตามสัญญา

3. **พระเจ้าทรงมีฤทธานุภาพสูงสุดและทรงสามารถกระทำทุกสิ่งได้ (49:9-16)** พระเจ้าทรงเตือนชนชาติอิสราเอลให้นึกถึงความใหญ่ยิ่งของพระองค์อีกครั้งหนึ่ง ทรงให้พวกเขาระลึกถึงการ ทรงช่วยเหลือในอดีต ที่พระองค์ได้ทรงปราบปรามประเทศต่าง ๆ ทรงทำให้น้ำทะเลแห้งเป็นทาง เพื่อช่วยพวกเขา พระเจ้าองค์เดียวกันนี้จะช่วยพลไพร่ของพระองค์ ฉะนั้น ชนชาติอิสราเอลจึงไม่ต้องกลัว ไม่ต้องท้อถอย

เหตุที่เราท้อถอยได้ง่าย ๆ มักเนื่องจาก เรามองดูสิ่งแวดล้อมที่นำความหนักใจมาสู่เรา มองดูกำลังอำนาจของศัตรู และมองดูสภาพไร้ความสามารถของตนเองมากเกินไป จนลืมพระเจ้า วิธีแก้ไขความท้อใจของเราก็คือ ให้นึกถึงพระเจ้า มองดูพระองค์ และฟังในพระองค์

บทเรียนที่ 7 คนเจ้าทุกข์

ข้อพระธรรมประจำบทเรียน อธิยาห์ บทที่ 51:17-53:12

เมื่อเอ่ยคำว่าทุกข์ สิ่งแรกที่นึกถึงทันทีคืออะไร คำตอบของหลายคนคงจะเป็น ความตาย ความเจ็บป่วย น้ำท่วม สงครามไฟไหม้ แห้งแล้ง อดอยาก ดิฉุก ฯลฯ สิ่งที่เกี่ยวข้องกับความลำบาก ความเจ็บปวดความทรมาน โดยเหตุนี้กระมัง คนโดยทั่วไปจึงไม่ยอมรับทุกข์ แท้จริงการรับทุกข์มิได้เป็นสิ่งที่ไม่ดีเสมอไป ในทางตรงข้ามคนที่พบความสำเร็จในชีวิต ที่ทำประโยชน์ให้แก่ชาวโลก เป็นผู้ที่ผ่านมาพ้นความทุกข์อย่างหนักมาก่อน บทเรียนในวันนี้ จะช่วยให้เราเห็นความทุกข์สองชนิด คือ

ก. ความทุกข์ที่เรา ควรจะหลีกเลี่ยง (51:17-52:12)

1. **จอกแห่งความเกรี้ยวโกรธจากพระเจ้า (51:17-21)** พระธรรมตอนนี้ได้กล่าวถึง ความทุกข์ทรมานอย่างแสนสาหัสของชนชาติอิสราเอล เพราะพระพิโรธของพระเจ้า เนื่องจากความผิดบาปของชนชาติอิสราเอลเอง ท่านอธิยาห์ได้บรรยายถึงความทุกข์อย่างใหญ่หลวง สองอย่างที่ชาวอิสราเอลได้รับ คือ “ความพิณาศและหายนะ” ได้แก่การสูญเสียดินแดนที่พระเจ้าทรงประทานให้ ความพิณาศบิหายของกำแพงเมือง และการพังทลายอย่างยับเยินของพระวิหาร “ทุกภิกขภัยและอาวุชภัย” ได้แก่การสูญเสียชีวิตของชาวอิสราเอล ข้อ 20 ได้กล่าวถึง ความอดอยากหิวโหยของชาวอิสราเอล ซึ่งไม่มีใครเหลียวแล พวกเขาเป็นดุษคนเมา แต่เป็นการเมาพระพิโรธของพระเจ้า หมายถึงการท่วมท้น ด้วยความทุกข์ ทรมาน ทุกอย่างจนพวกเขาขหัวไม่ขึ้น

2. **การทรงไถ่ของพระเจ้า (บทที่ 52)** ความทุกข์ที่ชนชาติอิสราเอลได้รับนั้น มิได้เป็นความทุกข์ซึ่งพระเจ้าทรงต้องการให้พวกเขาได้รับ และไม่ใช่ว่าความทุกข์ที่พวกเขาควรจะได้รับ เพราะเป็นความทุกข์ที่เกิดขึ้น เนื่องจากความผิดบาปของพวกเขา เป็นความทุกข์ที่นำความสูญเสียให้แก่ตัวเองและพระเจ้า ทำให้ชนชาติอิสราเอลและพระเจ้าถูกหมิ่นประมาท เป็นความทุกข์ซึ่งเกิดจากการลงโทษของพระเจ้า ความจริงพระเจ้าไม่ทรงไม่ยอมให้ความทุกข์เช่นนี้ เกิดขึ้นแก่พลไพร่ของพระองค์ แต่เพราะความยุติธรรมของพระองค์ พระองค์ทรงต้องลงโทษผู้ที่กระทำผิด

อธิยาห์ บทที่ 52 ได้แสดงให้เห็นถึงความกระหายที่พระองค์ทรงอยากช่วยชาวอิสราเอลให้พ้นจากความทุกข์ทรมาน พระองค์ทรงดีพระทัยยิ่งกว่าชาวอิสราเอลทุกคน เมื่อทราบว่า การเข็ญดีสั่งสอนชนชาติอิสราเอล ใกล้จะถึงวาระสิ้นสุดแล้ว พระองค์ทรงร่ำใจให้ชาวอิสราเอลเข้มแข็งขึ้น ทรงปลอบโยนให้พวกเขามีกำลังใจที่จะรับทุกข์นั้น เพราะอีกไม่นานพระองค์จะทรงไถ่เขรูลาแล้ว กลับคืน

มาพระองค์ทรงไม่สามารถ เก็บความดีใจนี้ได้จนต้องเร้าใจ ให้คนออกไปประกาศข่าวดีแก่พลไพร่ของพระองค์ พระองค์ตรัสว่า “แต่ของผู้เดินตามภูเขา ประกาศข่าวแห่งสันติสุข และข่าวแห่งความรอดนั้นงดงามเพียงใด” (52:7)

หลายครั้ง ที่พระเจ้าทรงอนุญาตให้ความทุกข์เกิดขึ้นแก่คริสเตียน เพราะความผิดบาปซึ่งคริสเตียนได้กระทำ พระคริสตธรรมคัมภีร์ได้ย้ำหลายครั้งว่า ผู้ที่หว่านเมล็ดพืชชนิดใดลงไป ก็จะต้องเกี่ยวเก็บพืชชนิดนั้น พระเจ้าไม่ทรงปรารถนาจะให้เรารับความทุกข์ชนิดนี้ และความทุกข์ชนิดนี้เป็นความทุกข์ที่เราควรหลีกเลี่ยงทั้งนี้มิใช่หลีกเลี่ยงการรับโทษ เมื่อเราทำผิด แต่หลีกเลี่ยงการกระทำผิด เพื่อพระพิโรธของพระเจ้าจะไม่ตกมาถึงเรา

ข. ความทุกข์ที่เราควรรับ (บทที่ 53)

พระธรรมอิสยาห์บทที่ 53 เป็นบทพระธรรมที่มีความหมายลึกซึ้งมากที่สุดบทหนึ่ง ในพระคริสตธรรมคัมภีร์ บทนี้ได้กล่าวถึงบุคคลผู้หนึ่ง ซึ่งมีสิทธิ์อย่างบริบูรณ์ ที่จะรับความสุขสบายทุกอย่างที่ท่านต้องการ แต่ท่านได้สละความสุขความสบายเหล่านั้น มารับทุกข์แทนผู้อื่น จนได้รับขนานนามว่า “คนเจ้าทุกข์”

1. ความทุกข์ที่ท่านได้รับ (53: 1-9) ท่านอิสยาห์ได้บรรยายถึงความทุกข์ลำบากของ “คนเจ้าทุกข์” ตั้งแต่เกิดจนถึงตาย ดังนี้

“เหมือนอย่างหน่อที่ผุดออกจากดินแห้ง” (ข้อ 2) “คนเจ้าทุกข์” เกิดจากครอบครัวที่ยากจนต่ำต้อย เหมือนกับหน่อของต้นไม้ ที่ผุดออกจากดินแห้งไม่มีน้ำหล่อเลี้ยงเท่าที่ควร เนื่องจากเติบโตในครอบครัวที่ต่ำต้อย จึงมิได้เป็นที่สนใจของคนทั่วไปเท่าไรนัก

“เป็นที่ดูหมิ่น” (ข้อ 3) ไม่มีใครอยากคบ “คนเจ้าทุกข์” เป็นเพื่อน ต่างพากันสบประมาทเบียดหน้าหนี ท่านคุ้นเคยกับความเจ็บปวดทั้งทางกายและจิตใจ

“ถูกเจ็บเป็นบาดแผล” (ข้อ 4,5) ท่านได้รับการโบยตี จนเป็นบาดแผล ถูกตบและถูกทุบตีจนฟกช้ำ

“เหมือนดังแกะที่นำไปฆ่า” (ข้อ 6-8) ท่านเป็นแกะและไร้เดียงสา ที่สะอาดหมดจดบริสุทธิ์ ไม่มีตำหนิ แต่ประการใดแต่ท่านถูกกดขี่ ถูก “ทรมาน” ถูก “เสือกไส” ถูก “จูดคร่า” และในที่สุด ถูก “ฆ่า” อย่างไร้มนุษยธรรม

“จัดอุโมงค์ไว้ร่วมกับคนอธรรม (ข้อ 9) ท่านเป็นผู้ที่บริสุทธิ์ทุกประการ แต่มีศัตรูคอยปองร้ายท่าน ตั้งแต่ท่านเกิดจนท่านตาย พวกเขาไม่ยอมให้ท่านถูกฝังไว้ในที่แห่งเดียวกับคนดี แต่จัดอุโมงค์ไว้ร่วมกับคนชั่ว มีใครที่คนในโลกรู้ที่ถูกละทิ้ง ที่รับความทุกข์ทรมาน และรับการสบประมาทเท่ากับ “คนเจ้าทุกข์”

หากความทุกข์ที่ “คนเจ้าทุกข์” ได้รับ เป็นความทุกข์ที่เนื่องจากความประมาทและความล่วงละเมิดของตนเอง ก็ไม่มีอะไรน่าเอ๋ยถึงหรือน่าชมเชย แต่ท่านยะชาบากล่าวว่า ท่านได้รับความทุกข์ทุกอย่าง เพื่อเราทั้งหลาย (ข้อ 4) “เพราะการล่วงละเมิดของพวกเขา...เพราะความอสังคยธรรมของพวกเขา...เพื่อให้เกิดความสุขแก่พวกเรา” และ “เพื่อพวกเราจะได้หายโรคภัยไข้เจ็บ” (ข้อ 5)

2. การรับโทษของคนเจ้าทุกข์ (ข้อ 7)” แต่ขณะเมื่อกำลังถูกรทรมานเขาก็หาได้ปรึกษาไม่” ปฏิบัติของคนที่ไป เมื่อได้รับความทุกข์ลำบาก มักจะโอดครวญ บ่นบางคนถึงกับแข่งสาปต่อว่า บางคนเมื่อเสียดสละเพียงเล็กน้อย เขาก็รู้สึกภูมิใจอวดตัว อยากจะให้คนทั้งโลกรู้เห็นความดีแม้เพียงเล็กน้อยที่เขากระทำ แต่คนเจ้าทุกข์ไม่ปรึกษาว่าอะไรเลย ท่านไม่บ่นเพราะความยุติธรรม ที่ท่านได้รับ ท่านไม่กล่าวถึงความที่ท่านได้กระทำ

3. ผลแห่งการรับทุกข์ของ “คนเจ้าทุกข์” (ข้อ 10-12) จากคำบรรยายต่าง ๆ เกี่ยวกับคนเจ้าทุกข์ที่ผ่านมา เชื่อว่า ท่านควรทราบได้ทันทีว่า “คนเจ้าทุกข์ นี้ คือผู้ใด องค์พระเยซูคริสต์ ทรงได้รับความทุกข์ทรมานทุกอย่าง ซึ่งพระองค์ไม่สมควรจะได้รับแต่เพราะความผิดบาปของพวกเราทั้งหลาย พระองค์จึงทรงรับสภาพเป็น “คนเจ้าทุกข์” และทรงยอมถูกตรึง จนสิ้นพระชนม์บนไม้กางเขน เหมือนแกะที่ถูกนำไปฆ่า พระองค์ทรงทราบว่า ที่พระองค์ทรงยอมรับทุกข์เช่นนี้ เนื่องจากเพื่อการรอดพ้นบาปของชาวโลก ยังเพื่อเป็นที่พอพระทัยของพระบิดาในสวรรค์ด้วย

ท่านเคยได้รับทุกข์เพื่ออะไร เพื่อใครบ้าง ท่านอาจเคยได้รับทุกข์ เพราะความผิดบาปของท่านเอง บทเรียนต่าง ๆ ที่ท่านเคยเรียนมาจากชีวิตของคนอื่น หรือของท่านเอง หรือของชนชาติอิสราเอลลงเดือนให้ท่านระมัดระวังตัว ในการประพฤติของท่านมากยิ่งขึ้น เพื่อท่านจะไม่ต้องเก็บเกี่ยวผลของเมล็ดพืชที่ท่านหว่าน และเพื่อจะได้ตกอยู่ในพระพิโรธของพระเจ้า ท่านควรหลีกเลี่ยงความทุกข์ชนิดนี้โดยการหลีกเลี่ยงจากสิ่งชั่วร้ายทุกชนิด

ท่านอาจเคยรับทุกข์ เพราะความชั่วร้ายของผู้อื่น อย่างไรก็ตามความยุติธรรม แต่หากท่านยืนมั่นอยู่ในความจริง รักษาความยุติธรรมไว้เสมอ พระเจ้าแห่งความยุติธรรมก็จะตอบสนองท่าน

ท่านอาจเคยรับทุกข์ เพื่อความเจริญก้าวหน้าของตัวเอง เพื่ออนาคตของคนอื่นนั่นเป็นความทุกข์อย่างหนึ่ง ซึ่งท่านควรรับด้วยความยินดี

แต่ท่านเคยรับ ความทุกข์ประการใดเพื่อพระนามของพระเยซูคริสต์ และเพื่อการรอดพ้นบาปของผู้ที่ยังไม่รู้จักพระองค์ไหม อัครสาวกเปโตรกล่าวว่า “แต่ที่ท่านทั้งหลายจงมีใจยินดีในการซึ่งท่านได้มีส่วนในความทุกข์ลำบากของพระคริสต์ เพราะว่าเมื่อสว่ราศีของพระองค์จะปรากฏ ท่านทั้งหลาย จะได้โสมนัสยินดีเป็นอันมากด้วย” (1 เปโตร 4:13)

บทเรียนที่ 8 พระสัญญาของพระเจ้า

ข้อพระธรรมประจำบทเรียน อิสยาห์ บทที่ 54-57

มหาเศรษฐี ใจบุญคนหนึ่งในสหรัฐอเมริกา ประกาศทางหนังสือพิมพ์ว่า จะนำเงินส่วนตัวก้อนหนึ่งจำนวนเงินประมาณ 100 ล้านบาท แจกให้คนที่ขัดสน ซึ่งมาหาเขา พร้อมด้วยเหตุผลที่ควรแก่การรับความช่วยเหลือ ท่านคงจะได้ว่า หลังจากหนังสือพิมพ์ฉบับนั้น ออกวางตลาดไม่กี่นาที เหตุการณ์อะไรจะเกิดขึ้น

บางท่านอาจคิดเลยเถิดไปว่า ถ้ามีมหาเศรษฐีใจบุญเช่นนี้สักคนหนึ่ง ในประเทศไทยก็คงจะดีแท้จริงมีมหาเศรษฐีเช่นนี้ในประเทศไทย ท่านเป็นมหาเศรษฐีแห่งมหาเศรษฐีทั้งหลายของโลก ซึ่งสัญญาจะให้สิ่งของทุกอย่าง แก่ทุกคนที่มาหาท่านมหาเศรษฐีผู้นี้ คือพระบิดาเจ้าของเรา

ก. สิ่งที่พระองค์ทรงสัญญาจะประทานให้

1. แก่ชนชาติอิสราเอล (บทที่ 54) พระเจ้าทรงสัญญาต่อชนชาติอิสราเอลซึ่งกำลังเป็นเชลยศึกของประเทศบาบิโลนว่าจะประทานบุตรให้เป็นจำนวนมาก (ข้อ 1-2) พระเจ้าทรงสัญญากับ อับราฮาม บรรพบุรุษของชนชาติอิสราเอลว่า พงษ์พันธุ์ของพวกเขาจะมีมากดังเมล็ดทรายที่ชายหาดและดวงดาวบนท้องฟ้า แต่เนื่องจากความบาปของอิสราเอล ชาวอิสราเอลได้ล้มตายไปเป็นจำนวนมาก แต่พระเจ้าทรงย้ำอีกครั้งว่าจะทรงประทานบุตรหลานให้มากจนพวกเขาต้องขยับขยายที่อยู่อาศัยออกไปอย่างกว้างขวาง

พระเจ้าทรงสัญญาจะประทานแผ่นดินให้ (ข้อ 3-6) จะช่วยให้พวกเขาขยับขยายอาณาเขตของประเทศ ให้กว้างขวางมากยิ่งขึ้น เพื่อชาวอิสราเอลจะมีที่อยู่อาศัย และที่ทำมาหากินอย่างเพียงพอ จึงไม่เป็นที่น่าแปลกใจเลย ที่อิสราเอลในปัจจุบันเอาชนะในการสงคราม ได้อย่างง่ายดาย

ทรงสัญญา จะรวบรวมชาวอิสราเอลให้กลับมาสู่ประเทศของตน (ข้อ 7,8) เพราะพระพิโรธของพระเจ้า เนื่องจากชนชาติอิสราเอลคือดั่งฝ้ายเส้นค้ำสั่ง ของพระเจ้า ชนชาติอิสราเอล จึงต้องกระจัดกระจายไปทั่วโลก ตกไปเป็นทาส เป็นเชลยของชาติอื่น แต่พระเจ้าตรัสว่า พระองค์ทรงเป็นพระพักตร์จากอิสราเอลเพียงชั่วขณะหนึ่งเท่านั้น เมื่อชนชาติของพระองค์ ได้รับโทษตามสมควรแล้วพระองค์จะทรงเมตตาอีก

ทรงสัญญาจะโปรดปราน ชนชาติอิสราเอลตลอดไป (ข้อ 9,10) ไม่ว่าไพบูลย์ของพระองค์ จะตกอยู่ในลักษณะใดพระองค์ทรงโปรดปรานเสมอ ยังทรงถือว่าชนชาติอิสราเอล เป็นชนชาติที่พระองค์

ทรงเลือกสรร “เพราะว่าพระเจ้ามิได้ทรงกลับพระทัย ในการที่พระองค์ทรงประทานพรและเลือกสรรไว้” (โรม 11:29)

ทรงสัญญา จะประทานความสุขแก่ชนชาติอิสราเอล (ข้อ 11-17) พระเจ้าตรัสว่า “เจ้าจะตั้งมั่นคงอยู่ด้วยความชอบธรรม การกดขี่ข่มเหงจะอยู่ห่างไกลจากเจ้าและไม่มีเหตุการณ์อะไร ที่เจ้าจะต้องกลัว และความพินาศจะอยู่ห่างไกลจากเจ้า”

พระเจ้าทรงสัญญาจะประทานพระพรเหล่านี้ แก่ชนชาติอิสราเอลซึ่งเป็นพลไพร่ที่พระองค์ทรงเลือกสรร เราเชื่อว่าในฐานะที่เราเป็นคริสเตียน ก็เป็นพลไพร่ที่พระองค์ทรงเลือกสรร ทางฝ่ายวิญญาณ จิตก็จะได้รับพระพรเหล่านี้จากพระเจ้าด้วย

2. แก่คนที่กระหาย (บทที่ 55) ผู้ที่กระหายในที่นี้ อาจหมายถึงชนชาติอิสราเอล ซึ่งกระหายอิสรภาพ ความสุขความยินดี และการกลับคืนสู่ประเทศของตน และอาจหมายถึงทุกคน ที่มีความหิวกระหายในด้านต่าง ๆ ที่ไม่เหมือนกันอิสยาห์บทนี้ กล่าวถึงผู้ที่กระหายอย่างน้อยสี่ประเภทคือ

1. **ผู้ที่กระหายทางจิตใจ** (ข้อ 1) หมายถึงผู้ที่แสวงหาสิ่งต่าง ๆ ในโลกที่จะทำให้เขาพอใจ อิ่มใจ บางคนคิดว่า สิ่งนั้นคือ เงินทอง ตำแหน่ง ชื่อเสียง ความรู้ ฯลฯ แต่เมื่อได้สิ่งเหล่านี้แล้ว ก็พบว่าจิตใจของเขายังคงกระหายและว่างเปล่าอยู่ มนุษย์ส่วนมากทั่วโลก กำลังหิวกระหายทางจิตใจพระเจ้าสัญญาจะประทานความอิ่มใจให้แก่เขา

2. **ผู้ที่กระหายเกียรติและชื่อเสียง** (ข้อ 5) “ด้วยว่าพระองค์ได้ประทานเกียรติยศให้แก่เจ้า” ยังไม่มีใครอีกที่มีเกียรติยศเท่ากับได้เป็น “อัครทูตของพระองค์” ได้เป็นผู้รับใช้ของ “เจ้าแห่งเจ้านายทั้งปวง” ได้เป็นบุตรของพระเจ้าผู้ใหญ่อิ่งสูงสุดและในวันหนึ่งข้างหน้า พระเจ้าผู้ใหญ่อิ่งสูงสุดและในวันหนึ่งข้างหน้า พระเจ้าทรงสัญญาว่าเราจะได้เป็นกษัตริย์ครอบครอง ร่วมกับพระคริสต์

3. **ผู้ที่กระหาย การรอดพ้นบาป** (ข้อ 6,7) พระเจ้าทรงเชื่อเชิญคนที่ไม่รู้สึกว่าตนเป็นคนผิด คนบาป ตกเป็นทาสของความชั่ว มหาพระองค์ “เพราะพระองค์จะทรงให้อภัยแก่เขา ที่เขาทำบาปทั้งปวง”

4. **ผู้ที่กระหายความสุข ความยินดี** (ข้อ 12) พระองค์ตรัสว่า “เจ้าจะออกไปด้วยความชื่นบาน และถูกนำไปในสภาพแห่งความสุข” ท่านมีความกระหายอะไรพระองค์ตรัสเชิญว่า “โอ้ ใคร ๆ ที่กระหายจงมา” พระองค์ทรงสัญญาจะแก้ความกระหายของท่าน

3. คนต่างชาติ (บทที่ 56) ในพระคริสต์ธรรมคัมภีร์ เมื่อกล่าวถึงคนต่างชาติ หมายถึงคนทุกชาติ ที่ไม่ใช่ชาวอิสราเอล ในบทนี้พระเจ้าทรงมีสัญญาสำหรับชนต่างชาติมากมายได้กล่าวถึงอย่างน้อยสามประการ คือ

1. **จงประทานความบริสุทธิ์ให้แก่เขา** (ข้อ 7) ชาวยิวถือว่า คนต่างชาติล้วนแต่มีมลทิน พวกเขาไม่ยอมอนุญาตให้คนต่างชาติเข้าไปในพระวิหาร และไม่ยอมคบค้าสมาคมกับคนต่างชาติ แต่พระเจ้าทรงสัญญาจะทำให้เขาบริสุทธิ์

2. **ทรงประทานสันติสุขให้** (ข้อ 7) “และจะทำให้เขาชื่นบาน ในพลับพลาอธิษฐานของเรา” ไม่มีความสุขใดในโลกที่เท่าเทียมกับความสุข ซึ่งได้รับจากพระเจ้าขณะที่เข้าเฝ้าพระองค์ และสนิทสนมกับพระองค์

3. **ทรงฟังคำอธิษฐาน** “เพราะว่าพลับพลาของเรา จะถูกเรียกว่า เป็นพลับพลาสำหรับอธิษฐานของประชาชนทั้งหมด”

“คนต่างชาติ” ที่พระเจ้าทรงสัญญาจะประทานของสิ่งนี้ให้ หมายถึง “คนต่างชาติ” ที่เป็นคริสเตียน

4. **คนที่หลงหายไปจากพระเจ้า** (บทที่ 57) ในตอนต้นของพระธรรมอิสยาห์ บทที่ 57 ได้กล่าวถึงสภาพของคนทีละทิ้งพระเจ้า หลงระเหิดกับคนชั่วร้ายสารพัด จนได้รับความเจ็บปวด ซอกซ้าทั้งกายและใจ พระเจ้าทรงสัญญาว่า ทรงยินดีอภัยโทษให้แก่เขา จะไม่โกรธเคืองเขาต่อไป แต่จะทรงรักษาเขาให้หายจากความบอบช้ำ และความโศกเศร้า จะนำเขาและประเล้าประโลมเขา หากเขายินดีถ่อมใจลงกลับคืนมาสู่พระองค์

ข. การทรงปฏิบัติต่อ คำสัญญา

1. **ทรงรักษาคำมั่นสัญญาเสมอ** คนที่รักษาคำมั่นสัญญาได้ดีที่สุด บางครั้งอาจพลาดพลั้งไม่รักษาคำสัญญาทุกประการแต่พระเจ้า จะรักษาพระสัญญาของพระองค์ พระองค์ตรัสว่า พระองค์จะทรงรักษาพระสัญญาของพระองค์ ที่มีต่อเราเหมือนดังที่พระองค์ทรงรักษาพระสัญญา ที่มีต่อโนฮา และตรัสด้วยว่าพระองค์จะรักษาพระสัญญาอย่างมั่นคงแข็งแรง ยิ่งกว่ารากฐานอันมั่นคงของภูเขาเสียอีก (ดู 54:9,10)

2. **จะทรงทำตามพระสัญญาทุกประการ** พระองค์ตรัสว่า “ถ้อยคำที่ออกไปจากปากของเรา จะไม่ได้กลับมายังเราโดยไร้ผล” (ดู 55:10,11)

บางคนอาจสงสัยว่า พระเจ้าจะทรงรักษาคำสัญญา และทำตามที่สัญญาไว้ทุกประการได้อย่างไร พระเจ้ามิได้ทรงตอบว่าพระองค์ จะทรงทำอย่างไร แต่ตรัสว่า “เพราะความคิดของเรา ไม่เหมือนความคิดของเจ้า และทางของเราไม่เหมือนทางของเจ้า เพราะท้องฟ้าสูงกว่าแผ่นดินโลกฉันใด ทางของเราก็นับสูงกว่าเจ้าและความคิดของเรา ก็สูงกว่าความคิดของเจ้าฉันนั้น” (55:8,9) พระเจ้าทรงกระทำในสิ่งที่เราคิดไม่ถึง และสิ่งที่เกินความสามารถของมนุษย์

ค. ผู้ที่ได้รับตามพระสัญญา

เมื่อพระเจ้าทรงมีของทุกอย่าง ที่จะประทานให้แก่เรา และพระองค์ทรงรักษาคำมั่นสัญญาเช่นนี้ ทำให้เราจึงไม่ได้ของทุกอย่างที่ต้องการ ทั้งนี้ เพราะพระองค์ทรงมีเงื่อนไขบางประการ สำหรับผู้ที่ต้องการได้รับสิ่งต่าง ๆ ตามพระสัญญา คือ

1. ทรงสัญญาให้แก่ผู้ที่ “เงี้ยหูฟัง” (55:3) หลายคนไม่ได้รับพระพรเพราะเขาไม่ทราบว่ พระเจ้าทรงสัญญาจะให้พระพรอะไรบ้าง คริสเตียนทุกคนจึงต้องฟัง ศึกษาพระพรต่าง ๆ ของพระเจ้า

2. ทรงสัญญาจะให้แก่ ผู้ที่มารับด้วยความเชื่อ (55:1) พระองค์ตรัสว่า “จงมา...ซื้อสัญญาหาร โดยไม่ต้องออกเงิน” พระองค์ทรงเตรียมทุกอย่างไว้แล้วเพียงแต่ท่านมาและรับด้วยความเชื่อเท่านั้น

3. ทรงสัญญาจะให้แก่ ผู้ที่รักษาพระบัญญัติของพระองค์ และผู้ที่ทรงกระทำสิ่งที่ถูกต้องตามพระทัยของพระองค์ (56:1,2)

4. ทรงสัญญาจะให้แก่ผู้ที่มีใจถ่อม (57:14)

พระเจ้าทรงมีพระพร อย่างบริบูรณ์ทุกอย่าง แต่ท่านได้รับพระพรของพระองค์มากเท่าใด?

บทเรียนที่ 9 การนมัสการที่พระเจ้าทรงพอพระทัย

ข้อพระธรรมประจำบทเรียน อธิยาห์ บทที่ 58:59

คริสเตียนที่นมัสการพระเจ้าในโบสถ์เล็ก ๆ ร่วมกับคริสเตียนจำนวนเพียงเล็กน้อย อาจคิดว่า หากเขานมัสการในโบสถ์ใหญ่ ประกอบด้วยเครื่องประดับอันสวยงาม มีพิธีที่น่าเลื่อมใส คงทำให้เขาได้รับพระพรจากพระเจ้ามากขึ้น แต่คริสเตียนที่อยู่ในคริสตจักรใหญ่ จำนวนไม่น้อยบ่นว่า เขาไม่ได้รับพระพรจากการนมัสการพระเจ้าที่โบสถ์เท่าที่ควร ปัญหาจึงเกิดขึ้นว่า การนมัสการแบบไหนนำพรมาสู่คริสเตียน และเป็นที่พอพระทัยพระเจ้ามากที่สุด

ก. ความสำคัญ ของการนมัสการพระเจ้า (58:1-3,13-14)

วันสำคัญที่สุดวันหนึ่ง ซึ่งพระเจ้าทรงสั่งให้ชาวอิสราเอล ถูกรักษาอย่างเคร่งครัด คือ วันสะบาโต เหตุที่พระเจ้าทรงตั้งวันสะบาโต ไว้แก่ชนชาติอิสราเอล มีเหตุผลอย่างน้อย สองประการ ประการแรก พระองค์ทรงต้องการให้พลไพร่ของพระองค์พักผ่อนวันหนึ่งในทุกเจ็ดวัน เพื่อพลไพร่ของพระองค์จะมีสุขภาพที่ดี ประการที่สอง ทรงต้องการให้พวกเขามีโอกาสมานมัสการพระองค์ร่วมกัน ในพระวิหารของพระเจ้า เป็นที่ถวายเกียรติยศแก่พระองค์ พระเจ้าทรงสัญญาจะประทานพระพรพิเศษแก่ชนชาติอิสราเอลที่ถือวันสะบาโตอย่างถูกต้อง พระองค์ตรัสสัญญาว่า หากพวกเขาไม่ล่วงละเมิด วันสะบาโตแล้ว “เมื่อนั้นเจ้าจะได้ประสบความพึงพอใจในพระเยโฮวา และเราจะให้เจ้าจี๋คร่อมอยู่บนที่สูงทั้งหลายแห่งแผ่นดินโลก และจะให้เจ้าอิมหน้า ด้วยมรดกของยาโคบบิดาของเจ้า” (58:14)

ชนชาติอิสราเอล คงทราบถึงความสำคัญและพระพร ซึ่งเขาอาจได้รับจากการนมัสการพระเจ้า ในวันสะบาโต ฉะนั้นแม้จะอยู่ในดินแดนของชาวต่างประเทศพวกเขาก็พยายามนมัสการพระเจ้า ถือวันสะบาโตด้วยการอดอาหาร และอธิษฐานอ่อนน้อมต่อพระเจ้า ดังที่บรรพบุรุษเคยกระทำมาก่อน

พระคริสตธรรมใหม่ มิได้บอกให้คริสเตียน โดยเฉพาะอย่างยิ่งคริสเตียนที่ไม่ใช่ชาวอิสราเอล ถือวันสะบาโต ดังจะเห็นได้ว่า พวกสาวกในคริสตจักรสมัยแรกเริ่ม ได้เปลี่ยนจากการถือวันสะบาโตไปนมัสการพระเจ้าในวันอาทิตย์ ที่เรานมัสการพระองค์ในวันอาทิตย์ จึงเป็นการปฏิบัติตามตัวอย่างในพระคริสตธรรมใหม่ เราจึงเชื่อและมั่นใจว่า พระเจ้าจะประทานพระพรแก่คริสเตียนทุกคน ที่นมัสการพระองค์ในวันอาทิตย์ เช่นเดียวกับที่พระองค์ทรงประทานพระพรแก่ชาวอิสราเอล ที่ถือวันสะบาโต นอกจากนั้น พระคัมภีร์ยังเตือนคริสเตียนว่า อย่าละเว้นการประชุมนมัสการ (ดู ฮีบรู 10:25) คริสเตียน

ทุกคนจึงควรถือว่า การประชุมนมัสการพระเจ้าร่วมกันในวันอาทิตย์ เป็นสิ่งที่สำคัญที่สุดซึ่งเขาจะขาดเสียมิได้

ข. การนมัสการที่ไร้ความหมาย (58:3-22,59:1-8)

แม้ชาวอิสราเอลจะอยู่ในฐานะ เป็นเชลยศึกของชาวบาบิโลน แต่พวกเขายังมีสิ่งหนึ่งที่สามารถอวดชาวบาบิโลนได้ คือ พวกเขากราบไหว้วันมัสการ ส่วนพระของชาวบาบิโลน เป็นเพียงรูปเคารพซึ่งแกะด้วยไม้ หรือสลักด้วยหิน มิได้เป็นพระที่เที่ยงแท้ แต่ขณะที่ชาวอิสราเอลนมัสการพระเจ้า ตามพิธีของบรรพบุรุษนั้น พวกเขา รู้สึกว่า พระเจ้ามิได้อวยพระพรแก่พวกเขาตามที่ควรเลย เมื่อพวกเขาอธิษฐานทูลขอต่อพระเจ้า พระเจ้าก็ไม่ทรงฟังพวกเขา ไม่ทรงตอบคำอธิษฐานดังที่พวกเขาทูลขอ ชาวอิสราเอลรู้สึกท้อแท้ใจ เป็นอย่างยิ่ง จึงต่อพระเจ้าด้วยความไม่พอใจว่า “เราถือศีลอดอาหาร ทำไมพระองค์มองไม่เห็น เมื่อเรากล่อมใจลงทำไมพระองค์ไม่เอาใจใส่”

คริสเตียนบางคนอาจมีคำถามในทำนองเดียวกัน ถามพระเจ้า เขา รู้สึกไม่พอใจที่พระเจ้าไม่ทรงโปรดปรานเขา ทั้ง ๆ ที่เขาพยายามไปโบสถ์ ทุกอาทิตย์ ถวายทรัพย์ให้คริสตจักรเป็นประจำ บางครั้งยังอดอาหาร อธิษฐาน แต่ให้เราดูต่อไปว่าพระเจ้าทรงตอบพวกเขาอย่างไร

ประการแรก พระเจ้าตรัสว่า พวกเขานมัสการอย่างไม่ครบถ้วนบริบูรณ์ “ก็วันถือศีลอดอาหารของเจ้า เจ้าก็ทำงานของเจ้า และขมกั้เขม้นอยู่กับฐานะของเจ้านี้” (ข้อ 3) วันถือศีลอดอาหาร หรือวันสะบาโตนอกจากเป็นวันที่ชาวอิสราเอลต้องถือเป็นวันบริสุทธิ์ ตั้งไว้เป็นวันนมัสการพระเจ้าแล้ว พวกเขา ยังต้องหยุดพักจากงานทุกอย่าง แต่ชาวอิสราเอลมิได้ปฏิบัติตามอย่างครบถ้วนทุกประการ การเชื่อฟังพระเจ้าเพียงครั้ง ๆ กลาง ๆ เท่านั้น ไม่นับว่าเป็นการเชื่อพระเจ้า

วันอาทิตย์เป็นวันที่ คริสเตียนควรตั้งไว้เป็นวันนมัสการพระเจ้า และพักผ่อนแต่คริสเตียนจำนวนไม่น้อย รู้สึกเสียสยที่หยุดพักในวันนั้น บางคนพาธุรกิจของเขามานมัสการพระเจ้าที่โบสถ์ เขา ร้องเพลงอธิษฐาน อ่านพระคัมภีร์ ฟังเทศน์เหมือนคนอื่นทุกอย่าง แต่เมื่อเลิกประชุมแล้ว ถามเขาว่า เขา ร้องเพลงอะไรบ้างอ่านพระคัมภีร์ตอนไหน นักเทศน์ เทศน์เรื่องอะไร เขาตอบไม่ถูก เพราะเขานมัสการพระเจ้าด้วยกายเท่านั้น แต่ใจของเขา วุ่นวายอยู่กับธุรกิจ การงาน และเรื่องสารพัดอย่าง เขาได้ชื่อว่า มานมัสการพระเจ้า แต่การนมัสการของเขาไม่ครบถ้วนบริบูรณ์ การนมัสการพระเจ้าที่ครบถ้วนต้องประกอบด้วยกายและใจ การนมัสการแต่ภายนอกแต่เพียงอย่างเดียว จะไม่นำพระพรประการใดมาสู่เขาได้

ประการที่สอง พวกเขานมัสการด้วยการอวดตัว มีการชิงดีชิงเด่นกัน พระเจ้าตรัสว่า “แต่ดูเถิด เจ้าถือศีลอดอาหารเลยเกิดทะเลาะวิวาทกัน และทุบตีกันด้วยกำปั้นอันเป็นธรรม” (ข้อ 4) คริสตจักรที่นมัสการพระเจ้าแต่เปลือกนอก แต่ภายในยังเต็มไปด้วยการอวดตัวชิงดีชิงเด่นทะเลาะวิวาทกัน ก็อย่าฟัง

หวังว่าจะได้รับพระพรจากพระเจ้า พระเจ้าทรงพอพระทัยการนมัสการ ที่ประกอบด้วยความเลื่อมใญ่ใจ
ตัว และความยำเกรงพระองค์

ประการที่สาม พวกเขานมัสการพระเจ้า พร้อมด้วยความชั่ว พระเจ้าตรัสว่า “เพราะมือของเจ้า
เปราะโลหิต และนิ้วมือของเจ้าเปื้อนความอสังคยธรรม ริมฝีปากของเจ้าได้พุกมูสา และลิ้นของเจ้าพูด
ไม่จริง” (59:3) พวกเขามิได้แสดงความรัก ความเมตตา แก่ผู้ที่อดอยาก เมื่อพวกเขาหมกมุ่นอยู่ในความ
ชั่ว เช่นนั้นการนมัสการของพวกเขา จึงไม่เป็นที่พอพระทัยของพระเจ้า พระเจ้าไม่ทรงฟังเขาขณะที่
พวกเขาทูลขอต่อพระองค์ พวกเขาถือว่าพระเจ้า ที่ไม่ทรงตอบคำอธิษฐาน แต่พระเจ้าตรัสตอบว่า “นี่
แน่ะ พระหัตถ์ของพระเยโฮวาห์ ไม่สั้นเกินที่จะช่วยให้รอดได้และพระกรรมของพระองค์ ไม่ตึงเกินที่จะ
ได้ย่น แต่ความอสังคยธรรมของเจ้าต่างหากที่เป็นเครื่องกีดกัน ระหว่างเจ้ากับพระเจ้าของเจ้า และความผิด
ทั้งหลายของเจ้าได้บังพระพักตร์ ไว้จากเจ้าพระองค์จึงยินเจ้าไม่ได้” (59:1,2)

ค. การนมัสการที่พระเจ้าทรงพอพระทัย (59:9-21)

พระเจ้าทรงต้องการให้เรา เป็นคริสเตียนเฉพาะวันอาทิตย์ หรือในเวลาที่เราประชุมนมัสการ
พระเจ้าเท่านั้นหรือ การประพฤติในชีวิตประจำวันของเรา มีส่วนเกี่ยวข้องกับการนมัสการพระเจ้า
สาเหตุสำคัญที่สุด ที่พระเจ้าไม่ยอมรับการนมัสการของชาวอิสราเอล มิใช่เพราะพวกเขาประกอบพิธีไม่
ถูกต้อง หรือนมัสการในที่ที่ไม่สวยงาม แต่เป็นเพราะชีวิตประจำวันของเขาไม่ได้ตั้งอยู่ในความชอบ
ธรรม การนมัสการ การอดอาหาร การถือวันสะบาโตจึงกลายเป็นสิ่งไร้ความหมาย และเป็นสิ่งที่เกลียด
จงชังของพระเจ้า

อิสยาห์ทราบถึง อุปสรรคแห่งการนมัสการเหล่านี้ จึงได้สารภาพความผิดบาปของชนชาติ
อิสราเอลต่อพระเจ้า จงสังเกตดูตั้งแต่ ข้อ 9-15 อิสยาห์ใช้คำว่าเราในการสารภาพบาปเป็นการยอมรับว่า
ท่านเองเป็นคนที่มีความบกพร่อง ทางฝ่ายวิญญาณ แม้จะเป็นถึงศาสตพยากรณ์ท่านก็ยอมรับ
สารภาพร่วมกับชาวอิสราเอลด้วยใจจริงและด้วยใจถ่อม โปรดสังเกตดูความเฉพาะเจาะจง ในคำ
สารภาพของท่าน ท่านเอ่ยถึงความผิดบาป แต่ละอย่างต่อพระเจ้า (ดู ข้อ 13) ท่านพรรณนาถึงความหิว
กระหายที่อยากพบความสว่าง ความหวัง ความยุติธรรม และความรอด เป็นคำอธิษฐานที่ร้อนรนและ
ออกจากใจจริง

พระเจ้าทรงตอบคำอธิษฐาน ของอิสยาห์ ทรงรับการนมัสการของท่าน เมื่อทรงเห็นว่า ไม่มี
มนุษย์ใดอาจช่วยพลไพร่ของพระองค์ได้ “แขนของพระองค์เองจึงต้องเหยียดออกช่วย และอนุภาพของ
พระองค์เอง จึงต้องออกประคับประคองไว้” (59:16) พระเจ้าทรงให้ความมั่นใจ แก่ชาวอิสราเอลอีกครั้ง
หนึ่งว่า จะไถ่พวกเขาออกจากเงื้อมมือของศัตรู และจะลบล้างการล่วงละเมิดทุกอย่างเสีย (อ่าน 59:16-

21) และการนมัสการ ซึ่งพระเจ้าทรงพอพระทัยจะนำผลให้ความชอบธรรม ความมั่นใจและความสุข
ยินดีมาสู่พลไพร่ของพระเจ้า

การนมัสการพระเจ้าของท่าน เป็นส่วนตัวและร่วมกับพี่น้องในพระคริสต์เป็นอย่างไรบ้าง ท่าน
พึงพอใจต่อสภาพการนมัสการที่เป็นอยู่ในปัจจุบันไหม.

บทเรียนที่ 10 อนาคตอันรุ่งโรจน์

ข้อพระธรรมประจำบทเรียน อิสยาห์ บทที่ 60-63:6

ชายคนหนึ่งไปเยี่ยมเยียนเพื่อนของเขาซึ่งเป็นชาวสวนยาง เขาสังเกตเห็นว่าผิวของเพื่อนดำคล้ำจนแทบจำไม่ได้ ไม่ต้องถามก็ทราบได้ว่า เพื่อนของเขากรากกรำทำงานหนักกลางแดดเพียงใด ชายคนนั้นถามเพื่อนว่า คุณทนกรำแดดทำงานอย่างนี้ได้อย่างไร” เพื่อนของเขายิ้มอย่างร่าเริงจูงมือเขาไปยังหน้าต่างด้านหนึ่ง ซึ่งไปยังต้นยางจำนวนหลายสิบไร่เบื้องหน้า แล้วกล่าวว่า “อีกสามปีแรงงานที่ผมทุ่มเทก็จะออกผลเหมือนยางเหล่านี้”

ความหวังจะมีอนาคตสดใส ทำให้นักเรียนพยายามเรียน ทำให้บิดามารดาอดทนทำงานหนักเพื่อส่งเสียบุตร พระธรรมอิสยาห์ตั้งแต่บทที่ 60 จนถึงบทสุดท้ายเป็นพระธรรมที่กล่าวถึงความหวังและอนาคตอันรุ่งโรจน์ของอิสราเอล เป็นการหนุนใจชาวอิสราเอล ซึ่งกำลังท้อใจไร้ความสุขในดินแดนของคนต่างด้าว ให้มีกำลังใจที่จะอดทนต่อไป จนถึงวันแห่งความรุ่งโรจน์ซึ่งพระเจ้าทรงสัญญา จะประทานให้แก่เขาข้อพระธรรมทั้งหมด ที่เราจะศึกษาต่อไปนี้แม้จะเป็นพระสัญญาของพระเจ้า สำหรับชาวอิสราเอลโดยตรง และจะต้องเกิดขึ้นแล้วทุกประการ แต่เราก็สามารถรับบทเรียนอันล้ำค่าจากพระสัญญาเหล่านี้ เป็นการหนุนใจให้เราดำเนินชีวิตด้วยความหวัง ความยินดี

ก. พระสัญญา ของพระเจ้าสำเร็จ (60:61-11)

อิสยาห์ได้บอกให้ทราบถึงสภาพของชนชาติอิสราเอล เมื่อพระสัญญาของพระเจ้าสำเร็จ

1. ความมั่งคั่งสมบูรณ์ (60:1-9) ตั้งแต่ข้อแรกของพระธรรมอิสยาห์ บทที่ 60 เราเห็นสภาพใหม่ของชนชาติอิสราเอลพระเจ้ามิได้ตรัสให้พวกเขา คร่ำครวญร้องไห้ หรือสารภาพผิด หรือสวมเสื้อผ้าเนื้อหยาบต่อไป แต่บอกให้พวกเขา “ลุกขึ้น” และ “ส่องแสง” เพราะการเจียมนตลิ่งโทษของชาวอิสราเอลได้ผ่านพ้นไปแล้วพวกเขาไม่อยู่ในฐานะที่จะเป็นเชลยศึกอันต่ำต้อยปราศจากสง่าราศีต่อไป แต่จะเป็น “แสงสว่าง” ซึ่งจะส่องให้แก่ทุกๆ ชาติ

เมื่อเรารอดพ้น จากความผิดบาปพระเจ้าก็ทรงให้เรา ส่องแสงสว่างออกไป เพื่อชาวโลกจะได้ พระคุณ และความรักของพระเจ้า จากชีวิตของเรา และจะได้สรรเสริญพระบิดาในสวรรค์ (มัทธิว 51:6) ในวันนั้น ชาวอิสราเอลทุกคนจะกลับคืน ไปสู่ประเทศของตน อิสราเอลจะเป็นประเทศที่มั่งคั่งร่ำรวย จะเป็นศูนย์กลางการค้าทั้งทางบก ทางเรือ และทางอากาศ และเป็นศูนย์กลางแห่งศาสนา คนทั่วโลกจะเดินทางมายังกรุงเยรูซาเล็ม พร้อมด้วยเครื่องสักการบูชาถวายแก่พระคริสตเจ้า

เรื่องราวทั้งหมดที่กล่าวมานี้ จะเป็นสภาพของประเทศอิสราเอล ในวันที่พระเยซูคริสต์เสด็จกลับมาครั้งที่สอง

2. การปฏิสังขรณ์ กรุงเยรูซาเล็ม (10-22) พระเจ้าจะทรงใช้ประเทศที่เคยนำความทุกข์มาสู่อิสราเอล สร้างกำแพงกรุงเยรูซาเล็มให้แก่ชาวอิสราเอล เรื่องนี้ได้เกิดขึ้นจริงในพระธรรมเอเสรา 1:1-4 แต่ในอนาคต ชนต่างชาติไม่เพียงแต่จะช่วยสร้างกรุงเยรูซาเล็ม พวกเขาจะต้องปรนนิบัติรับใช้ชาวอิสราเอลด้วย หากประเทศใดขัดขืน ก็จะถูกทำลายให้พินาศประเทศที่เคยดูหมิ่นชนชาติอิสราเอล เวลานั้นจะต้องกราบลงที่ฝ่าเท้าของเขา ด้วยใจอ่อม

ความทุกข์ ทุกอย่างที่ชาวอิสราเอลเคยได้รับจะหมดสิ้นไป เวลานั้นชาวอิสราเอลจะมีแต่ความสุขยินดี เนื่องจากความมั่งคั่งสมบูรณ์ และอำนาจของอิสราเอลเอง ทำให้ชาวโลกรู้ว่าพระเจ้าทรงสถิตกับอิสราเอล เป็นผู้ช่วย ผู้ไถ่ และทรงฤทธิ์ใหญ่ยิ่งของชาวอิสราเอล

ชีวิตของเรามีการเปลี่ยนแปลงอย่างใหญ่หลวง จนทำให้คนที่อยู่รอบตัวเรา เห็นถึงฤทธิ์อำนาจของพระเจ้า ดังที่คนทั่วโลกจะเห็น การเปลี่ยนแปลงที่จะเกิดแก่กรุงเยรูซาเล็ม ข้อ 17 กล่าวว่าพระเจ้าจะให้ทองคำแก่อิสราเอลแทนทองเหลือง จะนำเงินมาให้แทนเหล็ก ทองเหลืองแทนไม้ ฯลฯ ผู้ที่อยู่ใกล้ชิดกับพระเจ้า จะพบความพึงพอใจในชีวิต เขาารู้สึกอึดอัดใจและมีความสุขในสิ่งของเล็กน้อย แม้จะมีกระท่อมน้อย ๆ เป็นบ้าน ก็เป็นคู่มิตริกใหญ่โตรโหล้น จะมีทรัพย์สมบัติเพียงเล็กน้อยก็มีความยินดียิ่งกว่าเศรษฐีเงินล้าน นี่แหละคือชีวิตใหม่ที่พระเจ้าทรงประทานให้

ในวาระแห่งความรุ่งโรจน์นั้น จะไม่มีสงคราม ไม่มีการหักพังของสิ่งก่อสร้างมนุษย์ไม่ต้องอาศัยแสงสว่าง จากดวงอาทิตย์ หรือดวงจันทร์ เพราะพระเยซูคริสต์เจ้าจะเป็นแสงสว่างอันไม่รู้จักดับ

3. พระราชกิจของพระคริสต์ (61:1-3) พระธรรมตอนนี้ได้สำเร็จแล้วในพระธรรมกิตติคุณ (ดูลูกา 4:22) ท่านอิสยาห์กล่าวว่า พระเจ้าทรงเจ็ดพระคริสต์และส่งไปช่วยพลไพร่ของพระองค์ “เพื่อสมานจิตที่ฟกช้ำ เพื่อประกาศความป็นไทยให้เขลยฟัง และปลดปล่อยผู้ถูกจองจำลง” ขณะนี้พระเยซูคริสต์ทรงกระทำหน้าที่นี้อยู่ โดยผ่านทางวิญญาณบริสุทธิ์ ผู้ที่เชื่อในพระองค์ทุกคนจะได้รับการประเล้าประโลมจากพระองค์ จะได้รับการปลดปล่อย ให้เป็นอิสระจากการเป็นทาสของความผิดบาป นำเสียดายเหลือเกินที่ชาวอิสราเอลไม่ยอมรับเอาพระคริสต์ ซึ่งพระเจ้าทรงส่งมาโปรดพวกเขา

4. พระพรของผู้ซื้ออสังหาริมทรัพย์ (61:4-11) พระเจ้าทรงให้ชาวอิสราเอลมองเห็นพระพร ซึ่งพวกเขาจะได้รับเพิ่มเติมพระองค์ตรัสว่า ชาวอิสราเอลจะปฏิสังขรณ์เมืองร้างซึ่งถูกทำลาย ไปหลายชั่วอายุแล้ว ขึ้นมาใหม่ พระองค์จะให้คนต่างชาติเลี้ยงฝูงสัตว์ โกลนา ทำสวนองุ่น ส่วนชาวอิสราเอลจะมีตำแหน่งเป็นปุโรหิตของพระเยโฮวา วงศ์วานของเขาจะเป็นที่รู้จักของนา ๆ ชาติว่า เป็นผู้ซึ่งพระเยโฮวาทรงอวยพระพร

คำพยากรณ์เกี่ยวกับอิสราเอล นี้จะสำเร็จในอนาคต แต่สำหรับคริสเตียนในปัจจุบัน คำพยากรณ์นี้ได้เกิดขึ้นจริงแล้วเป็นบางส่วน ขณะนี้พระเจ้าทรงตั้งให้คริสเตียนทุกคน เป็นปุโรหิตอันบริสุทธิ์มีสิทธิ์ที่จะเข้าเฝ้าพระเจ้าอย่างเสรี เพื่อถวายเครื่องสักการบูชาโดยการอธิษฐานละอธิษฐานอ้อนวอนเพื่อนคนอื่น เราไม่ต้องรอรับตำแหน่งนี้ในอนาคต พระเจ้าทรงต้องการให้เราทำหน้าที่ปุโรหิตเดี่ยวนี้อย่างเต็มที่

ข. พระราชกิจ ของพระคริสต์สำเร็จ (62:1-63:6)

พระธรรมอิสยาห์บทที่ 62 และ 63 กล่าวถึงพระราชกิจสองประการของอิสยาห์บทที่ 62 กล่าวถึงพระราชกิจสองประการของอิสยาห์บทที่ 62 กล่าวถึงการได้กรุงเยรูซาเล็มประกอบด้วย การได้ชาวอิสราเอลออกจากความเป็นเชลยและการปฏิสังขรณ์ กรุงเยรูซาเล็ม บทที่ 63 กล่าวถึงการพิพากษา ลงโทษของพระคริสต์ ส่วนหนึ่งของคำพยากรณ์ในบทที่ 62 ได้สำเร็จแล้ว เมื่อชาวอิสราเอล ได้กลับจากการเป็นเชลยในกรุงบาบิโลน และได้สร้างกำแพง กรุงเยรูซาเล็มขึ้นใหม่ แต่คำพยากรณ์อีกหลายอย่างยังไม่สำเร็จ สิ่งเหล่านั้นจะเกิดขึ้นครบถ้วนทุกประการ ในวันที่พระเยซูคริสต์เสด็จมา พระเจ้าทรงย้ำว่า “เพราะเห็นแก่กรุงซีโอน เราก็จะไม่นิ่งเสีย” พระองค์จะไม่ทรงนิ่งนอนใจจนกว่าพระองค์จะทำให้พระสัญญาสำเร็จ ครบถ้วนทุกประการพระเจ้าตรัสว่า จะทรงเปลี่ยนชื่ออันไม่เป็นสิริมงคลของพวกเขาใหม่ แทนที่คนทั้งหลายจะเรียกกรุงเยรูซาเล็มว่า “เมืองร้าง” เขาจะเรียกนามใหญ่ว่า “เมืองสมรสร” พระเจ้าจะไม่ทรงทอดทิ้งพวกเขาอีกต่อไป แต่จะมาหาพวกเขา คุณเจ้าบ่าวมาหาเจ้าสาวพวกเขาจะมีความชื่นชมยินดี ในพระเจ้าตลอดไป ในตอนท้ายของบทที่ 62 พระเจ้าตรัสย้ำอีกว่า “นี่แน่ะ ความรอดของเจ้ามาถึงแล้ว นี่แน่ะพระองค์ทรงนำเอารางวัลมาด้วย และบำเหน็จของพระองค์ก็อยู่ต่อพระพักตร์พระองค์” พระองค์ก็ทรงบอกให้คริสเตียนทุกคนมีความอดทนเสมอพระองค์ทรงสัญญาจะประทานบำเหน็จรางวัลให้แก่ทุกคนที่อดทนและสัตย์ซื่อ ตราบเท่าวันตาย

อิสยาห์ 63:1-6 กล่าวถึงพระราชกิจอีกอย่างหนึ่งของพระคริสต์ คือ การพิพากษาคัดสินลงโทษผู้ที่กระทำชั่ว ต่อพลไพร่ของพระองค์ หรือการแก้แค้นเพื่อพลไพร่ของพระองค์ พระธรรมตอนนี้ได้กล่าวถึงพระคริสต์ ซึ่งมีอำนาจที่จะช่วยมนุษย์ให้รอดพ้นจากความผิดบาปได้ ในการเสด็จมาครั้งแรกของพระองค์ พระองค์เสด็จมาในฐานะพระผู้ช่วย แต่การเสด็จมาครั้งที่สอง พระองค์เสด็จมาเพื่อพิพากษา ข้อ 1 กล่าวว่า พระองค์ทรงสวมเสื้อสีแดงเลือดคนก ข้อ 3 ได้อธิบายถึงเหตุที่เสื้อผ้าของพระองค์เป็นสีแดง การทรงแก้แค้นเพื่อชนชาติอิสราเอล ก็เป็นอีกสิ่งหนึ่งซึ่งทำให้ชนชาติอิสราเอล มีความอดทนตั้งอยู่ในความยุติธรรม จนกว่าพระคริสต์จะเสด็จมา

ท่านคิดว่าความเป็นคริสเตียนนั้นลำบากไหม จงมองไกลออกไปใน อนาคตถึงบำเหน็จรางวัลและความสุขยินดีทุกอย่าง ที่พระเยซูคริสต์ได้เตรียมให้ แก่ท่านแล้ว ท่านจะมีกำลังใจบุกบั่นไปสู้ข้างหน้า

บทเรียนที่ 11 แบบอย่างการอธิษฐาน

ข้อพระธรรมประจำบทเรียน อีสยาห์ บทที่ 63:7-64:12

ถ้าจะเปรียบ คริสตจักรปัจจุบันเป็นคนป่วย เราอาจกล่าวได้ว่า เกือบทุกคริสตจักร ป่วยเป็นโรคขาดการอธิษฐาน อันเป็นเหตุทำให้คริสตจักรอ่อนแอ ขาดกำลังทางฝ่ายวิญญาณจิต การที่คริสตจักรหรือคริสเตียน ไม่ค่อยเอาใจใส่ ต่อการอธิษฐาน อาจเนื่องจากสาเหตุหลายประการ เช่นคริสเตียนมิได้กลับใจใหม่อย่างแท้จริง รักฝ่ายโลก มองไม่เห็นความสำคัญของการอธิษฐาน ไม่ได้รับพระพรในการอธิษฐาน ไม่รู้จักวิธีอธิษฐานที่ถูกต้อง ขาดการหนุนใจจากคริสตจักร ฯลฯ

แท้จริงการอธิษฐาน เป็นสิ่งจำเป็นและสำคัญที่สุดอย่างหนึ่งในชีวิตประจำวันของคริสเตียน มีคนเปรียบการอธิษฐานเหมือนการหายใจ ทางฝ่ายวิญญาณจิตคริสเตียนที่ไม่อธิษฐาน จึงเป็นคริสเตียนที่ตายแล้ว ทางฝ่ายวิญญาณจิต ในพระคริสตธรรมคัมภีร์ มีแบบอย่างในการอธิษฐานหลายตอน เช่น คำอธิษฐานของพระเยซูคริสต์ คำอธิษฐานของกษัตริย์ฮีศคียา และคำอธิษฐานในจดหมายของอาจารย์เปาโล บทเรียนในวันนี้ก็ให้แบบอย่างที่ดีอีกแบบหนึ่ง เกี่ยวกับการอธิษฐานหวังว่า บทเรียนนี้ไม่เพียงแต่ช่วยให้เราเห็นถึงความสำคัญของการอธิษฐาน ยังช่วยให้เรารู้จักวิธีอธิษฐานที่ถูกต้อง

การอธิษฐานในบทเรียนในวันนี้ พอจะแบ่งได้เป็นสามตอน คือ หนึ่ง การสรรเสริญขอบคุณ สอง การสารภาพ สาม การทูลขอ

ก. การสรรเสริญขอบคุณ (63:7-14)

การอธิษฐานทุกครั้ง ควรเริ่มต้นด้วยการสรรเสริญขอบคุณพระเจ้า ถึงพระคุณและความรักของพระองค์ สรรเสริญความบริสุทธิ์ ความใหญ่ยิ่ง และความเที่ยงธรรมของพระองค์ และขอบพระคุณสำหรับพระพรทุกอย่าง ซึ่งพระองค์ได้ทรงประทานให้แก่เรา หากท่านนึกไม่ออกว่า ท่านควรขอบคุณพระเจ้า สำหรับพระพรอะไรบ้างที่พระเจ้าทรงพระราชทานให้ท่าน ท่านจงขอบคุณพระองค์สำหรับพระพร ซึ่งพระองค์ทรงประทานให้แก่เพื่อน ๆ หรือพี่น้องในพระคริสต์

ชาวอิสราเอลได้เริ่มต้นการอธิษฐานโดยการสรรเสริญ และขอบคุณพระเจ้าเพราะเหตุสามประการ

1. เพราะการช่วยให้รอดของพระเจ้า (7-9) ชาวอิสราเอลได้ระลึกถึงอดีตซึ่งพระเจ้าทรงช่วยให้พวกเขา รอดพ้นจากความทุกข์โศกเศร้า พวกเขาคงหมายถึงคราวที่พระเจ้าทรงช่วย ให้พวกเขาให้ออกจากการเป็นทาสของชาวอียิปต์ มีข้อความที่น่าประทับใจตอนหนึ่ง ในคำสรรเสริญ คือ พวกเขากล่าวว่า

ไม่ใช่ทูตหรือทูตสวรรค์ที่ได้ช่วยพวกเขาให้รอด แต่เป็นองค์พระผู้ไถ่ซึ่งทรงรัก และสงสารพวกเขาได้
อุ้ม และแบกพวกเขาตลอดมาตั้งแต่โบราณกาล (ดู 63:9)

หลายครั้งเมื่อพระเจ้าทรงช่วยคริสเตียนบางคนให้รอดพ้นจากภัยอันตราย หรือโรคภัยไข้เจ็บ
หรือความล้มจม แทนที่เข่าจะขอบคุณสรรเสริญพระเจ้ายอมรับว่าการที่เขารอดพ้นจากความหายนะ
หรือประสบความสำเร็จ เป็นเพราะพระเมตตาความรักและพระคุณของพระเจ้า เขากลับกล่าวสรรเสริญ
เยินยอมนุษย์ หรือตัวเองจนพระเจ้าไม่ได้รับการถวายพระเกียรติ แม้แต่เล็กน้อย

ถ้าท่านไม่มีอะไรจะขอบคุณสรรเสริญพระเจ้า อย่างน้อยที่สุด ท่านควรขอบคุณสรรเสริญ
พระองค์ ที่ได้ทรงช่วยท่านให้รอดพ้นจากความผิดบาป ที่ทรงประทานชีวิตนิรันดร์ให้แก่ท่าน

2. เพราะการเมตตาสิ่งสอนของพระเจ้า เราควรขอบคุณพระเจ้าสำหรับการเมตตาสิ่งสอนของ
พระองค์ ซึ่งเป็นการแสดงว่าพระองค์ยังทรงรักเรา อยากจะให้เราเดินอยู่ในทางที่ถูกต้อง เราขอบคุณ
พระองค์เพราะการเมตตาสิ่งสอนนี้ ทำให้เราสำนึกตัวหันกลับมาหาพระองค์ เคารพยำเกรงพระองค์มากยิ่งขึ้น

3. เพราะการทรงนำของพระเจ้า (11-14) พวกเขายอมรับว่า พระเจ้าทรงเป็นผู้ใช้โมเซ ให้นำ
พวกเขาออกจากดินแดนแห่งการเป็นทาส ทำให้พวกเขาผ่านห้วงทะเลลึกโดยที่พวกเขาไม่ได้สวดลี้มลง
จนกระทั่งบรรลู่สู่จุดหมายปลายทาง เราก็ขอบคุณสรรเสริญพระเจ้าสำหรับการทรงนำทรงสอน
พระวิญญูณบวิสุทธิ ในชีวิตประจำวันของเรา สำหรับการคุ้มครองรักษาของพระองค์ ที่ทำให้เราไม่สวด
ลี้มลง

ท่านมีหลายสิ่งหลายอย่าง ที่จะสรรเสริญ และขอบพระคุณพระเจ้าได้ในเวลาอธิษฐาน จงอย่า
ลืมเริ่มต้นการอธิษฐานทุกครั้งของท่านด้วยการสรรเสริญ และขอบพระคุณ

ข. การสารภาพ (64:5-7)

สาเหตุประการหนึ่งที่คริสเตียนหลายคนรู้สึกเบื่อหน่ายต่อการอธิษฐาน เพราะการอธิษฐานของ
เขา ไม่เคยได้รับการทรงตอบจากพระเจ้าเลย เขาารู้สึกว่า การอธิษฐานของเขาจืดชืด แห้งแล้งไร้
ความหมาย ที่เป็นเช่นนั้น อาจเป็นเพราะในการอธิษฐานทุกครั้ง เขามิได้สำรวจตนเองว่า มีความผิดบาป
ประการใดบ้าง ที่ขัดขวางการอธิษฐานของเขา หรืออาจเป็นเพราะเขาทราบถึงสิ่งขัดขวางต่าง ๆ แต่ไม่
ยอมขจัดสิ่งขัดขวางออก คำอธิษฐานของเขาจึงไม่เป็นที่พอพระทัยของพระเจ้า ท่านอิชยาห์ได้กล่าวว่า
“นี่แน่ะ พระหัตถ์ของพระเยโฮวาห์ไม่สิ้นเกินที่จะช่วยให้รอดได้ และพระกรรมของพระองค์ ไม่ถึงเกินที่
จะไถ่ย่นได้ แต่ความอัสติษย์ธรรมของเจ้าต่างหาก ที่เป็นเครื่องมือกีดกัน ระหว่างเจ้ากับพระเจ้าของเจ้า”

จงสังเกตดูคำสารภาพบาป ของพวกอิสราเอล พวกเขากล่าวด้วยใจจริง ด้วยความรู้สึกละอายใจ
และเศร้าใจอย่างสุดซึ้งว่า “พระองค์ทรงกริ้วเพราะข้าพเจ้ากระทำผิด... พวกข้าพเจ้าต่างก็หลายเป็นคนมี

มลทิน... กิจการของข้าพเจ้า ก็เหมือนเสื้อผ้าเประเปื้อน พวกข้าพเจ้าทั้งหมดก็เหี่ยวแห้งไปเหมือนกับใบไม้ และโทษทัณฑ์ก็หอบพวกข้าพเจ้าไปเหมือนอย่างลมหอบ”

ท่านเคยสารภาพผิด ด้วยความจริงใจและเศร้าเสียใจ จำเพาะพระเจ้าไผ่นักกวิกกล่าวว่า “ผู้ใดจะขึ้นไปยังภูเขาของพระเยโฮวา ใครจะยืนอยู่ในบริสุทธ์ของพระองค์ คือ ผู้ที่มีมือสะอาดหมดจด และมีใจบริสุทธ์ ผู้ซึ่งมิได้ปลงจิตใจในการมุสาวาท และไม่ได้สาบานตัวเป็นคำเท็จ (สดุดี 24:34)

ค. การทูลขอ

ส่วนที่ยาวที่สุด ของคำอธิษฐานส่วนมากมักเป็นการทูลขอหรืออ้อนวอน บางคนเกือบจะอธิษฐานไม่ได้ หากไม่มีเรื่องอะไรทูลขอชนิดเกิดผล พระธรรมอิสยาห์ 63 และ 64 ได้แสดงให้เห็นถึงแบบอย่างที่ดีในการทูลขอ คือ

1. **ทูลขอด้วยใจร้อนรน** (โปรดสังเกตดู 63:15) “ขอทรงทอดพระเนตรลงมาดูจากสวรรค์...” (63:17) “โอ พระเยโฮวาเจ้า...” (64:1) “โอ ทำไฉนหนอพระองค์จะได้ทรงแหวกท้องฟ้า และเสด็จลงมา” คำพูดเหล่านี้ เป็นคำพูดออกจากใจจริง แสดงถึงความกระหายที่จะรับความช่วยเหลือจากพระเจ้า หลายครั้งพระเจ้ามิได้ทรงตอบคำทูลขอของเรา เพราะเราขอแบบ “ตอบก็ดี ไม่ตอบก็ไม่เป็นไร” พระเจ้าทรงสัญญาจะประทาน ความอัมบริบูรณ์ให้แก่คนที่หิวกระหาย (ดูยอห์น 7:37,38) ท่านหิวกระหายในสิ่งที่ท่านทูลขออย่างแท้จริงไหม

2. **ทูลขอด้วยใจถ่อม และยอมจำนน** “แต่ถึงกระนั้นก็ดี โอ้ พระบิดาเจ้าข้าข้าพเจ้าทั้งหลายเป็นเหมือนดินเหนียว พระองค์เป็นช่างปั้นหม้อ” (ข้อ 8) จงระวังอย่าให้การทูลขอที่ร้อนรนและหิวกระหายของท่านกลายเป็นการออกคำสั่งต่อพระเจ้า หรือบังคับพระเจ้าให้ประทานสิ่งที่ท่านพอใจโดยไม่คำนึงถึงพระทัยของพระองค์ จงให้คำทูลของท่าน เต็มไปด้วยความถ่อมใจด้วยความเคารพยำเกรง โดยถือน้ำพระทัยพระเจ้าเป็นใหญ่ ไม่ใช่ถือความต้องการของท่านเองเป็นที่ตั้ง จงให้พระองค์เป็น “ช่างปั้นหม้อ” และท่านเป็น “ดินเหนียว”

3. **ทูลขอด้วยความเชื่อมั่น** (บทที่ 64) ในบทที่ 64 ชาวอิสราเอลได้กล่าวถึงความใหญ่ยิ่ง ความสามารถและพระเกียรติของพระเจ้า พวกเขาเชื่อว่า พระเจ้าจะทรงช่วยพวกเขาได้ เพื่อเห็นแก่พระเกียรติของพระองค์เอง โดยฤทธานุภาพของพระองค์ ข้อ 4 กล่าวว่า “นอกจากพระองค์แล้วไม่มีผู้ใดที่เลยได้ยื่น หรือลูกตาใดที่เลยได้เห็นพระอื่น ที่ทรงกระทำการช่วยเหลือผู้ที่คอยท่าพระองค์ ดังเช่นนั้นเลย”

เวลาอธิษฐาน จะเป็นเวลาที่นำพระพร ความอัมใจ ความสุข กำลัง และฤทธิ์อำนาจมาสู่ท่านได้ หากท่านเอาใจใส่ต่อการอธิษฐาน และอธิษฐานในทางที่ถูก นี่เป็นสิทธิพิเศษ ซึ่งพระเจ้าทรงประทานให้แก่คริสเตียนทุกคน จงใช้สิทธินี้ให้เกิดประโยชน์อย่างมากที่สุด แก่ผู้อื่นและตนเอง

บทเรียนที่ 12 วาระที่สุดของมนุษย์

ข้อพระธรรมประจำบทเรียน อิสยาห์ บทที่ 65,66

ถ้าท่านถามคนในวัยต่าง ๆ ว่า เขามีจุดมุ่งหมายอะไรสำหรับชีวิตของเขา ท่านจะได้รับคำตอบแทนที่แตกต่างกัน นักเรียนอาจจะตอบว่า เพื่อจะมีงานที่ดีทำในอนาคต ผู้ที่ทำงานอยู่ที่ยังโศกอาจตอบว่า เพื่อจะมีครอบครัวที่เต็มไปด้วยความสุข ผู้ที่มีครอบครัวที่เต็มไปด้วยความสุข ผู้ที่มีครอบครัวอาจตอบว่า เพื่ออนาคตของบุตรหลาน ผู้ที่อยู่ในวัยกลางคน อาจตอบว่าเพื่อเตรียมตัวสำหรับความสบาย ในวัยชรา คนชราอาจตอบว่า เพื่อเตรียมตัวสำหรับตาย สรุปแล้ว จุดมุ่งหมายสำหรับชีวิตมนุษย์โดยทั่วไปก็คือ เกิดมาเพื่อตายและ เตรียมตัวสำหรับตาย และคนส่วนมากคิดว่า ความตายคือวาระที่สุดของเขาหรือปลายทางของเขา โดยเหตุนี้ เขาจึงกระทำทุกอย่างเพื่อชีวิตนี้ และเตรียมตัวที่จะตายในสภาพที่ดีที่สุด ชายชราคนหนึ่งพูดกับเพื่อนของเขา ซึ่งเป็นคริสเตียนด้วยความภาคภูมิใจว่า “ผมได้บรรลุเป้าหมายทุกอย่างในชีวิตของผมแล้ว ลูกหลานของผมต่างเลี้ยงตัวเองได้ และผมได้จัดแจงทุกอย่างพร้อมแล้ว ที่จะตายอย่างตาหลับสนิท” เมื่อคริสเตียนกล่าวแสดงความยินดีต่อเขาแล้ว ก็ถามว่า “คุณได้เตรียมตัวพร้อมสำหรับเผชิญกับชีวิต ที่อยู่เบื้องหลังความตายแล้วยัง” ชายชราคนนั้นนิ่งอึ้ง ตอบไม่ถูก

พระธรรมอิสยาห์ 65,66 เป็นบทสรุปคำสอนทั้งหมดในบทเรียนชุดนี้ ทั้งสองบทนี้ได้กล่าวถึงจุดหมายปลายทางของพลไพร่ของพระองค์ ซึ่งได้แก่ ประชาชาติอิสราเอลที่เชื่อฟังพระเจ้า และศัตรูของชนชาติอิสราเอล ทำให้เราเห็นว่า จุดหมายปลายทางของมนุษย์ มิได้สิ้นสุดลงที่ความตายเท่านั้น แต่ที่พระคริสตธรรมคัมภีร์กล่าวว่า เบื้องหลังความตายยังมีการพิพากษา บทเรียนในวันนั้น จะช่วยให้เรารู้จักตั้งเป้าหมายแห่งชีวิต ไม่เพียงแต่สำหรับชีวิตนี้ แต่สำหรับชีวิตเบื้องหลังความตายด้วย

ก. ปลายทางของผู้ชอบธรรม

ในอิสยาห์บทที่ 65 ได้กล่าวถึงคนสองพวก ซึ่งจะได้รับบำเหน็จรางวัลอันใหญ่หลวงในบั้นปลาย คือ พวกที่พระเจ้าทรงเลือกสรร และพวกผู้รับใช้ของพระเจ้า เราจะเรียกคนทั้งสองพวกนี้รวมกันว่า ผู้ชอบธรรม พระเจ้าทรงเปิดเผยให้ผู้ชอบธรรมทั้งหลายเห็นถึงบั้นปลายของเขาดังนี้

หนึ่ง ความสุขอันเต็มล้น (65:13-25) ขณะนี้ผู้ชอบธรรมของพระเจ้า แม้จะได้รับความสุขยินดีทางจิตใจ แต่ก็มีผู้ชอบธรรมจำนวนไม่น้อย ต้องเผชิญความทุกข์ยากลำบาก ทางร่างกาย และถูกทำให้ชอกช้ำใจอย่างแสนสาหัส แต่ในวาระที่สุดของโลก ผู้ชอบธรรมจะได้รับความสุขอันบริบูรณ์ทั้งกายและใจ ดังที่บรรยายไว้ในอิสยาห์ 65:15-25 ดังนี้

1. พวกเราจะมีอาหารอย่างบริบูรณ์และมีความอิ่มอกอิ่มใจ (ข้อ 13)
2. พวกเขาจะมีความปลื้มปิติยินดีอย่างที่สุด (ข้อ 14-16) เพราะพระเจ้าทรงลืมหืมตาจากความพิชิตบาปทุกอย่างของเขา ที่ทำให้แก่พระองค์โกรธเคือง
3. เขาจะได้อยู่ ในกรุงเยรูซาเล็มใหม่ ที่มีแต่ความยินดี (ข้อ 17-19)
4. เขาจะมีอายุยืน (ข้อ 20) จากข้อนี้สันนิษฐานว่า ท่านอิสยาห์ พยากรณ์ถึงสภาพของชีวิตในยุคพันปี แต่สำหรับคริสเตียนทุกคน พระเจ้าทรงสัญญาจะประทานชีวิตนิรันดร์ให้แก่เรา คือ ชีวิตที่ไม่ดับสูญอีกต่อไป

5. จะได้รับความยุติธรรม (ข้อ 21-2)

6. พระเจ้าทรงฟังคำทูลขอ ทุกประการ (ข้อ 24)

7. สันติสุขจะเกิดขึ้น แม้แต่ท่ามกลางสัตว์เดียรฉาน (ข้อ 25)

ท่านลองนึกภาพดูว่า ชีวิตของมนุษย์ในสภาพเช่นนี้ จะมีความสุขเพียงใดพระเจ้าทรงสัญญาว่าจะประทานชีวิตที่เต็มไปด้วยความสุขอย่างเหลือล้น ในแผ่นดินสวรรค์แก่คริสเตียนทุกคน (ดูวิวรณ์ 21:1-4, 22-23)

สอง ความรุ่งเรือง (66:6-14, 18-23)

ขณะนี้ แม้ชนชาติอิสราเอลกำลังทะยอยกันเดินทางกลับ ไปยังประเทศของตน แต่ก็มีเป็นจำนวนมากที่กระจัดกระจายอยู่ทั่วโลก ในวันที่พระเยซูคริสต์เสด็จมาพระองค์ทรงรวบรวมชนชาติอิสราเอล จากทุกมุมโลก (66:20) ให้พวกเขา เป็นประเทศที่มั่นคงแข็งแรงที่สุดในโลก ความเจริญรุ่งเรืองของเขา จะไหลล้นดังสายน้ำและความมั่งคั่งสมบูรณ์ จะไหลบ่าเข้ามาในประเทศดังกล่าว (66:12)

ขณะนั้น ศัตรูของชนชาติอิสราเอลพยายามจะทำลาย ประเทศอันอุดมสมบูรณ์ของชาวอิสราเอล แต่พระเจ้าจะทรงคุ้มครองประเทศของพระองค์ไว้ ไม่ให้ตกอยู่ในมือของศัตรูต่อไปอีก (66:6-11) ชนชาติอิสราเอล จึงเต็มไปด้วยความชื่นชมยินดี

ผู้ที่เป็คริสเตียนในปัจจุบัน อาจไม่เจริญรุ่งเรืองในทางธุรกิจ อาจไม่ได้รับเกียรติ ตำแหน่งชื่อเสียง เหมือนคนอื่นบางคนอาจได้รับการดูหมิ่นเหยียดหยามเสียด้วยซ้ำไป แต่ในบั้นปลาย คริสเตียนทุกคนที่สัตย์ซื่อต่อพระเจ้า จะได้รับความเจริญรุ่งเรือง เพราะเขาได้รับมรดกอันไม่รู้จักเป็อยเน่า และจะได้เป็นกษัตริย์ครอบครองร่วมกับพระเยซูคริสต์

ข. ปลายทางของคนชั่ว

ศัตรูของชนชาติอิสราเอล หรือคนต่างชาติที่ไม่รู้จักพระเจ้าอาจจะกระหึ่มข่มขู่ในความสำเร็จ ความก้าวหน้าของตน เขาอาจหมิ่นประมาทเยาะเย้ย คนของพระเจ้า และเหยียดหยามพระเจ้าในขณะนี้แต่เขาจะต้องพบกับความหายนะ ในบั้นปลาย

ลักษณะของคนชั่ว หรือคนผิดบาป หรือคนที่เป็นศัตรูของพระเจ้า

1. คือคนที่กราบไหว้พระเทียมเท็จ (65:3,4) เขากราบไหว้รูปเคารพหรือแท่งจริงคือวิญญาณชั่วที่สิงสถิตอยู่
2. เขาจงใจฝ่าฝืนคำสั่ง ของพระเจ้า ปิดหูไม่ยอมฟังความจริง (65:5)
3. เขาละทิ้งพระเจ้า ไปกราบไหว้บูชาพระโซค พระเคราะห์ (65:11)
4. ใจแข็งกระด้าง ไม่ยอมฟังคำเตือน และคำเรียกร้องของพระเจ้า (65:12)
5. ประพฤติในทางที่ชั่วช้า ในสายพระเนตรของพระเจ้า (65:12)

ปลายทางของคนชั่ว

พระเจ้าทรงสัญญา จะประทานความสุขอันเหลือล้นและความเจริญรุ่งเรืองให้แก่ผู้ชอบธรรม ขณะเดียวกันพระองค์ทรงสำแดงให้คนผิดบาปทั้งหลาย เห็นถึงบั้นปลายของพวกเขา

อิสยาห์ 65:13-14 ได้กล่าวเปรียบเทียบถึงบั้นปลาย ของคนชอบธรรมและคนชั่วว่า “คูเกิดผู้รับใช้ของเราจะมีกิน แต่พวกเจ้าจะหิว คูเกิด ผู้รับใช้ของเราจะมีดื่ม แต่พวกเจ้าจะกระหายคูเกิดผู้รับใช้ของเราจะอ้อมอกอ้อมใจ แต่พวกเจ้าจะอับอายอดสู คูเกิด ผู้รับใช้ของเราจะโห่ร้องด้วยความดีใจ แต่พวกเจ้าจะร้องไห้ด้วยความเสียใจ และจะพิลาปร้องไห้เพราะจิตใจชอกช้ำ”

อิสยาห์ 66:16 กล่าวว่า ในวาระสุดท้าย พระเจ้าจะทรงพิพากษาลงโทษมนุษย์ทั้งปวง ด้วยไฟ และพระแสงของพระองค์ จะมีคนถูกประหารอย่างมากมายก่ายกอง

คนผิดบาปไม่เพียงแต่ จะต้องอดอยาก หิวกระหาย ได้รับความอับอายแต่จะถูกพระเจ้าปราบปราม อย่างราบคาบอิสยาห์ 66:24 กล่าวว่า เขายังได้รับโทษแห่งความทุกข์ทรมาน ตลอดไปเป็นนิตย์ จะมีหนอนที่ไม่ตายกัศกินเขาและไฟที่ไม่รู้ดับ เผาผลาญตลอดเวลาที่นั่นและคือบั้นปลายอันน่าสมเพช ของคนกระด้างกระเดื่องต่อพระเจ้า ตั้งคนเป็นศัตรูพระองค์

พระคริสตธรรมคัมภีร์ บอกแก่เราว่า “เหตุว่าคนทั้งปวงได้ทำผิดทุกคน และขาดการถวายเกียรติยศแก่พระเจ้า” (โรม 3:24) บางคนอาจคิดว่า เขามีได้มากกว่าคนมิได้ลัทธิ มีได้คดโกง และทำความผิดที่ร้ายแรงอื่น ๆ เขาคงจะได้ชื่อว่าเป็นผู้ชอบธรรม สามารถรับความสุขทุกอย่างในเบื้องหน้า แต่

พระเจ้าตรัสว่า ทุกคนเป็นบาป และเราจะเป็นผู้ชอบธรรมได้โดยการต้อนรับพระเยซูคริสต์ เป็นพระเจ้าผู้ช่วยให้รอดเท่านั้น (ดูโรม 3:28, 4:24, 25, 5:1,2)

พระเจ้าทรงรักมนุษย์ทุกคน ทรงไม่ยอมให้แม่สักคนเดียวต้องพินาศ แต่ทรงอยากให้ทุกคนเป็นคนชอบธรรม เพื่อเขาจะได้รับมรดกแห่งความรุ่งเรือง ในสวรรค์ ขณะนี้พระเจ้าทรงกำลังเรียกทุกคนอยู่ ทรงหวังพระทัยว่า ทุกคนจะมานับ และตอบพระองค์ การไปสู่เมืองสวรรค์ดินแดนบรมสุขเกษม เป็นจุดมุ่งหมายในชีวิตของท่านใหม่ จงเตรียมตัวเดี๋ยวนี้ ขณะที่ท่านยังมีโอกาสอยู่

บทเรียนที่ 13 มองไปเบื้องหลัง (บทบทวน)

หญิงสาวคนหนึ่ง เป็นคริสเตียนมาหลายปี แล้วเธอเคยเป็นเยาวชนที่เข้มแข็งร้อนรนในการเป็นพยาน และประกาศพระกิตติคุณ จนกระทั่งเธอจบการศึกษาชั้นมัธยมปลาย เนื่องจากความขัดสนทางครอบครัว ทำให้เธอไม่อาจเรียนต่อในมหาวิทยาลัยได้ จึงสมัครเข้าทำงานในบริษัทแห่งหนึ่ง เมื่อเธอเพิ่มทำงานในบริษัทใหม่ ๆ เธอยังคงไปประชุมนมัสการที่โบสถ์ประจำ และหาเวลาเป็นพยานแก่เพื่อนฝูง จนกระทั่งสองสามปีผ่านไป อายุของเธออย่างเข้า 22 ปี บริบูรณ์ เธอเริ่มรู้จักกับชายวัยกลางคน ฐานะค่อนข้างดีคนหนึ่งอายุ 38 ปี ทำงานอยู่ในบริษัทเดียวกันกับเธอ ชายวัยกลางคนคนนี้ เอาอกเอาใจเธอมาก พยายามช่วยเหลือเธอทุกด้าน จนเธอรู้สึกนิยมชมชอบ ให้ความสนิมสนมกับชายคนนั้น ต่อมาความสนิมสนมก็กลายเป็นความรัก และความรักของเขทั้งสองก็ลงเอยด้วยการแต่งงานกัน อย่างเป็นทางการตามกฎหมาย

ในระยะเริ่มแรกของชีวิตสมรส ทุกอย่างดูราบรื่น ทั้งสองอยู่ด้วยกันอย่างมีความสุข แต่เพียงสองเดือนผ่านไปหญิงสาวคนนี้ เริ่มรู้สึกมีสิ่งผิดปกติเกิดขึ้นในชีวิตสมรส ความอ่อนหวานที่เธอได้รับบัดนี้ดูหยาบคาย เห็นแก่ตัวมากยิ่งขึ้นทุกที เขามักจะอารมณ์เสีย โมโหง่าย และใช้สอยเธอยิ่งกว่าคนใช้ หลายครั้งเขาตบตีเธออย่างไร้เหตุผล ต่อมาสามีของเธอเริ่มกลับคิด บางครั้ง มิได้กลับมานอนที่บ้านติดต่อกันหลายเดือน เธอเริ่มรู้สึกเศร้าใจ เสียใจ ที่ได้แต่งงานกับชายนำชื่อใจคนคนนี้

ความทุกข์โศกเศร้าทำให้เธอหวนนึกถึงชีวิตแต่หนหลัง ซึ่งเต็มไปด้วยความสุขเธอจำได้ถึงตอนที่เธอกำลังทำงานใหม่ ๆ เธอมีโอกาสไปนมัสการพระเจ้า เป็นพยานพระเจ้าก็ทรงอวยพรเธอในทุกทาง จนกระทั่งเธอได้รู้จักกับชายคนนี้ ซึ่งบัดนี้เป็นสามีของเธอ เธอก็ขาดการไปโบสถ์มากยิ่งขึ้นทุกที เธอลืมหัดและพิจารณาเสียด้วยซ้ำว่า คนที่มาผูกพันกับเธอนั้น เป็นคนที่ไม่รู้จักพระเจ้า หลายครั้ง เขาชวนเธอไปหาความสำราญในสถานที่ไม่ควรเธอก็ไปกับเขา จนละทิ้งพระเจ้า ลืมพระเจ้า แต่เธอก็ไม่รู้สึกเศร้าใจอะไรที่ดำเนินชีวิตปราศจากพระเจ้า ความสุขสบายที่เธอคิดว่าจะได้รับในขณะนั้น และในอนาคตกับสามีของเธอ ทำให้เธอลืมทุกอย่าง ลืมแม่กระทั่งตัวเอง

ต่อมาไม่นาน พิธีมงคลสมรสที่เธอใฝ่ฝันก็ผ่านไป และเหมือนกับความฝันเมื่อเธอดันขึ้นมาอีกครั้งหนึ่ง ก็พบตนเองอยู่ในสภาพที่บอบช้ำทั้งกายและใจ ความละอายใจแก่ตัวเอง และแก่ผู้อื่น ทำให้เธออยากฆ่าตัวตาย แต่คำสอนของพระเจ้ายังฝังแน่นอยู่ในใจของเธอบ้าง ทำให้เธอไม่กล้ากระทำเช่นนั้น ในยามทุกข์แสนเข็ญนั่นเอง เธอก็นึกถึงพระเยซูคริสต์ ผู้เคยทรงช่วยเธอให้รอดพ้นจากความผิดบาปจากความกระวนกระวายใจ จะทรงไม่เปลี่ยนแปลงใจในการเลือกสรรของพระองค์ และเป็นการหนุนใจให้พลไพร่ ของพระองค์เชื่อมั่นในพระองค์มากยิ่งขึ้น แทนที่จะไปเชื่อพระต่าง ๆ ที่ไม่ใช่พระเจ้า

จงสังเกตถึง พระคริสตที่พระเจ้าทรงส่งมาช่วยพลไพร่ของพระองค์ ในพระธรรมอิสยาห์ 7:14,9:6 และ 42:1 ได้กล่าวถึงนามต่าง ๆ ที่ใช้เรียกพระคริสต์ จงค้นคว้า นามเหล่านี้ได้แก่อะไรบ้าง มีความหมายว่าอะไร

ในอิสยาห์ 9:7 11:1-5,42:3 และ 50:4-6 ได้กล่าวถึงลักษณะของพระคริสต์ไว้อย่างไรบ้าง ท่านได้รับบทเรียนอะไรบ้างจากพระลักษณะเหล่านี้

บทที่ 49:4,7, 52:13 และบทที่ 53 ได้กล่าวถึงสภาพชีวิตของพระเยซูในโลกนี้ จงอ่านคู่อีกครั้งหนึ่งแล้วถามตนเองว่า ชีวิตของพระองค์เปี่ยมแบบอย่างที่ดีประการใดบ้าง

พระธรรมอิสยาห์กล่าวถึงพระราชกิจของพระเยซูคริสต์ ที่แตกต่างกัน ประการแรกเป็นพระราชกิจที่ทรงกระทำ ขณะที่ทรงประทับอยู่ในโลกนี้ (คู่อิสยาห์ 42:7, 49:6, 53:11,2,611,2) ประการที่สองเป็นพระราชกิจที่กระทำ เมื่อพระองค์จะเสด็จมาอีกครั้ง (คู่อ 2:4, 25:8, 40:9,10, 63:1-6) พระราชกิจทั้งสองประการนี้มีความแตกต่างกันอย่างไรบ้าง

จงสังเกตคุณภาพ ของพระคริสต์ที่เสด็จมาครั้งแรก และครั้งที่สอง ว่ามีความแตกต่างกันอย่างไร

เมื่อท่านได้พิจารณาเรื่องราวเหล่านี้ในพระธรรมอิสยาห์แล้ว คงจะช่วยให้คุณจะสามารถตอบปัญหาของหญิงสาวที่ได้เล่าให้ฟังในตอนต้นได้ดียิ่งขึ้น และคงจะช่วยให้คุณมีความระมัดระวัง ในการประพฤติเพื่อท่านจะได้ไม่ต้องรับ ประสพการณ์อันน่าเศร้าใจเหมือนอย่างหญิงสาวคนนี้ และชาวอิสราเอลได้รับ อย่างไรก็ตาม ความทุกข์ลำบากของคริสเตียนมิได้เกิดขึ้น เนื่องจากความผิดบาปของเขาเสมอไป แต่ในความยากลำบาก คริสเตียนก็อาจมีความสุขยินดีได้ เพราะเขามีพระเยซูคริสต์เป็นที่พึ่ง และพระองค์ทรงสัญญา จะนำเขาไปสู่อนาคต ที่เต็มไปด้วยความสุขอันเหลือล้นและความรุ่งโรจน์ ผู้ที่เชื่อในองค์พระเยซูคริสต์ จึงมีความหวังทั้งในปัจจุบัน และอนาคต